

ଅହଙ୍କାର ଓ ଆତ୍ମଚିନ୍ତନ

ମଣିଷ ଭିତରେ ଥିବା ଗର୍ବ, ଅହଙ୍କାର ମଣିଷ କୁ ଧ୍ୱଂସ ଆଡ଼କୁ ନେଇଥାଏ । ମୁଁ ଶବ୍ଦ ହେଉଛି ମଣିଷ ଭିତରେ ଛୁଟିଥିବା ବିନାଶର ଗନ୍ଧାସ୍ତର ।

ଏବେ ଚାରିଆଡ଼େ 'ମୁଁ' ଶବ୍ଦର ପ୍ରାଚୁର୍ଯ୍ୟାବ । ଯାହା ସହ କଥା ହେବା, ଚା' ଭିତରେ 'ମୁଁ' । ମୁଁ ଏକତା କରିଛି, ମୁଁ ସେଇତା କରିଛି । ମୋ' ବିନା କିଛି ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ । ମୋ'ଠୁ ବଡ଼ ବାମନ, ଜ୍ଞାନୀ, କର୍ମୀ କେହି ନାହାନ୍ତି । ହୁଏତ ପ୍ରତିଦିନ ଆମେ ଏମିତି ଅନେକ କଥା କହୁ ବା ଶୁଣୁ । ତେବେ ଏହି 'ମୁଁ' ପଛରେ କ'ଣ ରହିଛି ? ଏ ପ୍ରଶ୍ନ ବୋଧହୁଏ ଆମେ କେବେ ନିଜକୁ ପଚାରି ନାହେଁ । ଆମ ପାଖରେ ହୁଏତ ଆତ୍ମସମୀକ୍ଷା କରିବାର ସମୟ ନାହିଁ ବା ଆମେ ଆତ୍ମସମୀକ୍ଷା କରିବାକୁ ସ୍ୱଚ୍ଛ ହେଉନାହିଁ ।

ସ୍ୱାମୀ ବିବେକାନନ୍ଦ କହିଥିଲେ- ଏ ଜୀବନ ହେଉଛି ଶୃଙ୍ଖଳା । ଏ ପୃଥିବୀରେ ଥିବା ସମସ୍ତ ଗର୍ବ, ଅହଙ୍କାର ଓ ଆତ୍ମଚିନ୍ତନ ଆଧୁନିକ ଦିନ ରହେନାହିଁ । ଏକାଠି କେବଳ ସେଇମାନେ ହିଁ ବଞ୍ଚନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ ଅନ୍ୟ ପାଇଁ ବଞ୍ଚନ୍ତି । ଏହାର ମାର୍ଗଟି ଅର୍ଥ ହେଉଛି- ମଣିଷ ଚା'ର ଅହଙ୍କାରକୁ ନେଇ ବେଶିଦିନ ବଞ୍ଚେ ପାରେନାହିଁ । ଅହଙ୍କାରର ପତନ ହୁଏ । ତେଣୁ ମଣିଷ ପ୍ରଥମରୁ ନମ୍ର ଏବଂ କୃତଜ୍ଞତାପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଚରଣ କଲେ ଚାହାର ଜୀବନରେ ସକାରାତ୍ମକ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆସିବ ।

ଅହଙ୍କାର ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଶିଖାଠାରୁ ଦୂରେଇଦିଏ । ପ୍ରେମ ଏବଂ ଚ୍ୟାନ୍ଦାକୁ ଦୂରେଇ ରଖେ । ନା ମଣିଷ କିଛି ଶିଖିପାରେ ନା ଚା'ର ଚେତନାର ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିକାଶ ସମ୍ଭବ ହୋଇପାରେ । ଅହଙ୍କାର ଅନ୍ଧକାର କୁଦିଏ, ଅନ୍ଧାର ମଣିଷକୁ ବିନାଶମୁଖୀ କରାଏ । ମହାର୍ ଯୋଗୀ ଶ୍ରୀ ଅରାବିନ୍ଦଙ୍କ ଶାଖାରେ, ଅହଙ୍କାର ଏମିତି ଏକ ଭୟଙ୍କର ବନ୍ଧନ, ଯାହା ଆମକୁ ଅନ୍ଧାରତା ସହ ବାନ୍ଧିରଖେ । ଅହଙ୍କାର ହିଁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମଣିଷର ଗୁଣସ୍ଥିତି ବା ଦୁର୍ବଶାର ପ୍ରମୁଖ କାରଣ । ସେ କହିଥିଲେ ଯେ ଗର୍ବବଦ୍ଧ ଚେତନାରେ ଅହଙ୍କାରର କୌଣସି ସ୍ଥାନ ନାହିଁ । ଯଦି କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜ ଅହଙ୍କାର ତ୍ୟାଗ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ନୁହେଁ, ତେବେ ସେ ସାମାନ୍ୟ ମନୁଷ୍ୟ ସଭାରୁ ଆତ୍ମକୁ ବଢ଼ିପାରିବ ନାହିଁ । ଅର୍ଥାତ୍ ଅହଙ୍କାର ତ୍ୟାଗ ବିନା କୌଣସି ମହାର୍ ଉପକର୍ଷ ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ ।

ଏହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷାରେ ସ୍ୱାମୀ ବିବେକାନନ୍ଦ ଶିକ୍ଷାକାର ଧର୍ମ ସକ୍ରିୟାନରେ ସେତେବେଳର ବେଶେଇ ରଖୁଥିବା ବହୁବ୍ୟକ୍ତ କିଛି ଅଂଶ ପ୍ରଶ୍ନଧ୍ୟାନଯୋଗ୍ୟ । ଏହିଦିନ ସେ ଶୁଣାଇଥିବା କାହାଣୀଟି ଏପରି ଥିଲା: ଗୋଟିଏ କୃପର ବେଙ୍ଗଟିଏ ରଖୁଥିଲା । ସେ କହୁରୁ କୃପରେ ଥିଲା । ଏକଦା ସମୁଦ୍ରରୁ ଗୋଟିଏ ବେଙ୍ଗ ଆସି ସେ କୃପ ନିଜତଳରେ ପକ୍ଷିଥିଲା । ସମୁଦ୍ରରୁ ଆସିଥିବା ବେଙ୍ଗକୁ ବେଙ୍ଗ କୃପରେ ରଖୁଥିବା ବେଙ୍ଗଟି ପଚାରିଲା: ତୁ କିଏ ? କେଉଁଠୁ ଆସିଲୁ ? ଏକଥା ଶୁଣି ସମୁଦ୍ରରୁ ଆସିଥିବା ବେଙ୍ଗଟି କହିଲା: ମୁଁ ସମୁଦ୍ରରୁ ଆସିଛି । ସେଇଠୁ କୃପରେ ରଖୁଥିବା ବେଙ୍ଗ ହଠାତ୍ କୃପର ଗୋଟିଏ ପଟରୁ ଅନ୍ୟପଟକୁ ଡେଇଁ ପଡ଼ିଲା ଏବଂ ପଚାରିଲା ଚୋ' ସମୁଦ୍ର କ'ଣ ଏତେ ବଡ଼ ? ଏକଥା ଶୁଣି ସମୁଦ୍ରରୁ ଆସିଥିବା ବେଙ୍ଗଟି ହସିବାକୁ ଲାଗିଲା ଏବଂ ଏକ କୃପକୁ ସମୁଦ୍ର ସହିତ ବୁଲିବା କହୁଥିବାବେଳେ ବେଙ୍ଗଟିକୁ ଅନ୍ଧ କହିଲା କହିଲା । ଏକଥା ଶୁଣି କୃପବେଙ୍ଗଟି ଶାଖଣିକ୍ରୋଧରୁ ହୋଇ କହିଲା, ଏ ବେଙ୍ଗ ମିଛ କହୁଛି । ମୁଁ ଯାହା କହୁଛି ତାହା ସତ୍ୟ । ମୋ'କୃପଠାରୁ ବ୍ୟବହାର କିଛି ବି ବଡ଼ ନୁହେଁ । ଏ ବେଙ୍ଗ ମିଛ କହୁଛି । ଏହାକୁ ଦୂରରେ ଏଠାରୁ ବାହାର କରିଦିଆଯାଉ । କାହାଣୀଟି ଶୁଣାଇ ସାରି ସ୍ୱାମୀଙ୍କ କହିଥିଲେ, ଆମ ସମସ୍ତଙ୍କର ପ୍ରମୁଖ ସମସ୍ୟା ହେଉଛି ଯେ ଆମେ ନିଜ ନିଜ ଛୋଟିଆ କୃପରେ ରହିଛେ ଏବଂ ଲାଜୁଲେ ଯେ ଆମର ଏହି ଛୋଟ କୃପ ହେଉଛି ସମସ୍ତ ପୃଥିବୀ । ଯେଉଁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମ ପ୍ରକୃତି ବା ଚରିତ୍ରରେ ଛୁଟି ରହିଥିବା ଏହି ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ଆମେ ପ୍ରକ୍ଷ ହୋଇପାରିବା ନାହିଁ, ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆତ୍ମଜ୍ଞାନର ସହାନ କରିପାରିବା ନାହିଁ । ଆମ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱର ପ୍ରକୃତ ବିକାଶ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ଅହଙ୍କାର ଦ୍ୱାରା ସୃଷ୍ଟ ଅନ୍ଧାର ଏହି ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ମୁଖ୍ୟ କାରଣ ।

ଅହଙ୍କାର ଯୋଗୁ ଆମର ସାମର୍ଥ୍ୟ, ଗର୍ଭୀ ଓ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ ନକାରାତ୍ମକ ଭାବେ ପ୍ରଭାବିତ ହୋଇଥାଏ । ଆମେ ଅନ୍ୟଠାରୁ କିଛି ଭଲ କିଛିନି ଶିଖିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ଚା' ସହ ପ୍ରତିଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱିତା କରୁ, ଯଦ୍ୱାରା ଆମର ଶକ୍ତି, ସମୟ ଓ ସାମର୍ଥ୍ୟର ଅଧିକା ଅପତନ ହୁଏ ଏବଂ ଆମ ଭିତରେ ନକାରାତ୍ମକ ବିଚାର ଓ ବାତାବରଣ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥାଏ । ପରିସ୍ଥିତି ଏମିତି ବିକଳ ହୋଇଯାଏ ଯେ, ନିଜର ଆତ୍ମସମୀକ୍ଷା ନ କରି ଆମେ ଅନ୍ୟର ବ୍ୟବହାର ଓ ଚରିତ୍ର ଉପରେ ମତାମତ ଦେଇ ଶୁଣି ହେବା । ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଅକାରଣରେ ଉପଦେଶ ଦେଇଥାବା ନିଜ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱର ବିକାଶ ଓ ଚାରିତ୍ରିକ ଶୁଦ୍ଧି ପ୍ରତି ସଚେତନ ନ ହୋଇ ଆମେ ଅନ୍ୟର ଆଲୋଚନା କରୁ । ଜ୍ଞାନ ବାଣ୍ଟିବା ନାଁରେ ଆମେ ଅନ୍ୟ ସହ ନିଜ ଅନ୍ଧାର ବାଣ୍ଟିଥାଉ, ଯାହାର ପ୍ରଭାବ ଅତ୍ୟନ୍ତ ନକାରାତ୍ମକ ହୋଇଥାଏ । ଆମ ଭିତରେ ଅନ୍ୟ ପ୍ରତି ଶତ୍ରୁ ଓ ବେଶ ଦୃଷ୍ଟି ହୁଏ । ଅସହିଷ୍ଣୁତା ବଡ଼ ଏବଂ ଅନ୍ୟର ଖୁସିକୁ ଆମେ ସତରଙ୍ଗରେ ଗ୍ରହଣ କରିପାରୁ ନାହିଁ ।

ଏ ଜୀବନ ଅତି ମୂଲ୍ୟବାନ । ଯେତେ ସମୟ ଜୀବନକୁ ଆମେ ସକାରାତ୍ମକ ଭାବନା, ବିଚାର ଓ ବ୍ୟବହାରରେ ଭରିଦେବା ସରକାର । କିଏ ଜାଣେ, କାଲି ଏ ଜୀବନର ଗତି କୁଆଡ଼େ? ତେଣୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମୁହୂର୍ତ୍ତକୁ ଆମେ ସକାରାତ୍ମକ ଭାବନା, ଭବ୍ୟତ୍ୟ ଓ କୃତଜ୍ଞତା ସହ ବଞ୍ଚିବା ଉଚିତ । ଏ ଜୀବନ, ଏ ଶରୀର କେବଳ ଆମର ନୁହେଁ । ଏଥିରେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ଚ୍ୟାନ୍ଦ ଓ ଅବଦାନ ମଧ୍ୟ ଛୁଟି ରହିଛି । ତେଣୁ ଆମେ କୃତଜ୍ଞ ରହିବା କରୁ ।

ସ୍ୱାମୀ ବିବେକାନନ୍ଦ କହିଥିଲେ, ଯେ ନିଜ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ ପାଇପାରେ, ଚା' ପାଇଁ କିଛି ଅସମ୍ଭବ ନୁହେଁ । ନିଜ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ ପାଇବାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ନିଜ ଅହଙ୍କାର ଓ ନକାରାତ୍ମକ ଭାବନା ଉପରେ ବିଜୟ ପାଇବା ଏବଂ ନିଜକୁ ସକଳ ଚାରିତ୍ରିକ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ମୁକ୍ତ କରିବା । ତେଣୁ ନିଜ ଭିତରେ ଥିବା 'ମୁଁ' ଗାନ୍ଧବ କବଳରୁ ସମସ୍ତେ ନିଜକୁ ସୁରକ୍ଷିତ ଭାବେ ରଖିବା କରିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଆତ୍ମସମୀକ୍ଷା, ଆତ୍ମସଚେତନତା ଓ ଆତ୍ମଶୁଦ୍ଧି ସମସ୍ତଙ୍କର ଧ୍ୟେୟ ହେବା କରୁ ।

ଅକ୍ଷୟ କୁମାର ବେହେରା
7978443815

ଗପ ହେଲେ ବି ସତ ; ସେ କାଳ ପଖାଳ.....

ଅଶୋକ କୁମାର ଶତପଥୀ

ଗପ ବିଶଦିନ ତଳେ ବସରେ ଆମ ଗାଁକୁ ଯାଉଥିଲା । ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ଲୋକ ବସି କଥା ବାର୍ତ୍ତା ହେଇ ସମୟ କାଟୁଥିଲେ । କଣ୍ଠସ୍ତର ଭାର ଚାଳ କାମ ସୁଚାରୁରୂପେ କରି ବସର ଏପଟୁ ଓ ସେପଟକୁ ଗହଳି ଭିତରେ ଚିତ୍କେଟ କାଟୁଥିଲା । ସଠିକ ପଇସା ମାଗିଲେ ଯାତ୍ରୀମାନେ କିଛି କାଟିକରି ଦିଅନ୍ତି । ପୁର ପରସା ମାଗିଲେ ଯୁକ୍ତି ଚର୍ଚ୍ଚା କରନ୍ତି..... କୁହନ୍ତି ଏକଦା କଣ ଏକପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଛି ଯେ ପୁର ପଇସା ମାଗୁଛୁ, ବାଟରେ ଅନେକ ସ୍ୱପେକ୍ଷରେ ରଖୁଛୁ କାହିଁକି? କଣ୍ଠସ୍ତର ଭାର ବଡ଼ପାଟିରେ କହିଲେ ଦୁଃଖି ଲୋକ "ସେ କାଳ ପଖାଳ" କଣ ଆଉ ଅଛି. ତେଜ ରେଟ୍ ଶହେ ଟଙ୍କା ଉପରେ. ଆଉ ଗାଡ଼ି ତଳେଇ ହେବନି. କିଛି ଯୁବକ ହସିବେଳେ କହିଲେ..... ଏ ଚାଳକର ବହୁତ ପୁରୁଣା ହେଲାଣି. ତମେ ଗାଡ଼ି ତଳେଇବା ଦିନଠାରୁ ଏହି ବ୍ୟବସ୍ଥା ଆମକୁ ଶୁଣେଇ ହୁଏଲି ମାଗି ଚାଲିଛ. ତମ ମାଲିକର ପୋତା ଯେତେ ଲଭା ସେତେ. ସବୁବେଳେ ସେଇକଥା..... ସେ କାଳ ପଖାଳ ଆଉ କଣ ଅଛି କି.....

ବସରେ ସବୁବେଳେ ଲୋକଙ୍କର ଭିଡ଼ ଲାଗିରହିଥାଏ. ଯେତିକି ଲୋକ ବାଟରେ ଉଠୁଥାନ୍ତି, ଚା' ଠାରୁ ଅଧିକ ଲୋକ ଉଠନ୍ତି. କୌଣସି ପରକ ପଡ଼େନି..... ଗାଁ ବସଖଣ୍ଡରେ ବସକୁ ଉଠେଇ ପରିବା ହାତକୁ ଲଗି ସର ପାଇଁ କିଛି ପରିବା କିଣିବାପାଇଁ. ମୋ ସହିତ ମଧ୍ୟ ଅନେକ ଲୋକ ପରିବା କିଣୁଥାନ୍ତି. ଚରାଖମାନେ ପରିବା କିଣିବାବେଳେ ଦୋକାନୀ ସହିତ ମୂଲ୍ୟ ଚାଲ କରନ୍ତି. ବାଉରଣ, ପୋଟଳ, ଝିଝି, କେନ୍ଦି, ଝୁଡ଼ୁଡ଼ ଇତ୍ୟାଦି ଖାଦ୍ୟ ଟଙ୍କାକୁ ଅଧିକ ରୋଟ. ଚରାଖ ଲାଭମାନେ ବିଚ୍ଛିନ୍ନିୟାରେ କହନ୍ତି. ଏବେ ବାମ କଣ ପାଇଁ. ଦୋକାନୀ ଲାଭକର ସେହି ଗୋଟିଏ କଥା ଆଉ କଣ ସେବାଳ ପଖାଳ ଅଛିକି ? ବର୍ଷାରେ ପହଲ ନଷ୍ଟହୋଇ ଧୋଇଯାଇଛି. ଚାଖା ପୁଣିରେ ତତକ ପଡ଼ିଛି ଆମେ କଣ କରିପାରିବୁ.....

ପରେ ପରେ ମାଛ ହାତକୁ ଲଗି. ହାଟରେ ଲଗିସି, ଖଟା, ଲୋହି, ଲାହୁଡ଼, ବାଉଡ଼ା ବିକ୍ରିକୁ ଲଗାଉଛୁ ରହିଛି. ଭୁବନେଶ୍ୱର, କଟକ, କଲିକତାକୁ ଗାଡ଼ି ଲାଗିଛି. ଲଗିସି ମାଛ କିଲୋପିଛା ସାତଶହରୁ ହଜାର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବଜା ରେଟ୍. ଲୋକ କିଣିବାକୁ ବାଟିଆ ବାଡ଼ି. ନେଲେ ନିଆ ନଚେତ ନାହିଁ. କଲିକତା ପାଇଁ ଚାହିଁ ଦସିଛନ୍ତି. କଣେ ପୁରୁଣା ମାଛ ବ୍ୟବସାୟ ଦେଖା ହେଲେ. ଆଉର ଗାଁ ଗାଁ ବୁଲି ଗୋବିନ୍ଦରେ ମୁଣ୍ଡର ମାଛ ବିକ୍ରିକରନ୍ତି. ପଚାରିଲି କିପରିଆ ଲାଭ..... ଏବେ ରେଟ୍ କଣ ପାଇଁ. ଚିକ୍କିଟୁ କିଲୋକୁ କହୁଛି ଦୁଇ ହଜାର. ସେ କହିଲେ ସେ କାଳ ପଖାଳ କଣ ଆଉ ଅଛିକି ? ଏପରି ବୋଲିବା ବାଉରା ଚିକ୍କିଟୁ. ତମେ ଦୁଇ ହଜାରରେ ନ ନେଲେ, କଲିକତାରେ ମାତ୍ର ହଜା ହଜାରରେ ବିକ୍ରି ହେବ. ମାଛ କିଛି ବକିବନି. ବଜାର ଲାଭମାନେ ଗାଡ଼ିବିକିରି..... ସେ କାଳ ପଖାଳ ଆଉ ନାହିଁରେ ଲାଭ. ପାଖରେ ନାଥିଲା ମଜାସା ଠିଆ ହୋଇଥିଲେ. ମୁଣ୍ଡରେ ଆକ୍ରୁତି ଟେକି କହିଲେ କି ଯୁଗ ହେଲାରେ ପୁଅ..... ଏବେ ରେଟ୍. ଏସବୁ ଟୁମରି କଲି ପୁର ବ୍ୟାଞ୍ଜ ପିଛା ବାହୁମାନଙ୍କ ପାଇଁ. ମୁଁ ବାପି ଖାଦ୍ୟ ବରଣ ହେଲା ହାଟ କହୁଛି. ଏମିତି କେତେ ହେଲେନଥିଲା ପରସା ଗୁଡ଼ାକ କଣମାଟି ଗୋଟି. ଆମେ ମାଛ ଖାଇବାଛାଡ଼ିବେବୁ. ଦେଖିବା ତମେ କେତେ ରେଟରେ ବିକ୍ରି କରିବ..... ହରିଆ ଲାଭ ହସିବେଳେ କହିଲା ଦୁଃଖ ମଜା..... ମାଛ ନ ହେଲେ ଚଣ୍ଡିକି କଣ ଭାତ ଯିବି..... ତୁମେବି ମଜାସା ଏଥିପାଇଁ ବାଞ୍ଛ..... ମିଛ ମାଞ୍ଛରେ ଆମେ ଭାତ ଫଟ ହରଛେ..... ମୁଁ ଏବେ ଗାଁ ଗାଁ ଘାଣିରେଇ ବିକିବିକରି..... ସେ କାଳ ପଖାଳ ନେଲେ ମାଛ ଭଜା ହବ. ତେଜ କିଲୋକୁ ଦୁଇଶହ ଟଙ୍କା. ମୁଁ ଯଦି ଦୋକାନୀ ଲାଭକୁ ପଚାରିବି ଏବେ ଟଙ୍କା..... ସେ କହିବ ସେକାଳ ପଖାଳ ଆଉ ନାହିଁ. ମୁଁ ତ ଏବେ ହଜାରର ଟଙ୍କାରେ ମାଛ କିଲେ ବିକିଛି. ପୁଣି କହିବି କୋଉ ମୁଣ୍ଡରେ ମୁଁ ଆଉ ପଖାଳ ନ ଖାଇ ଏଣିକି ରତନ ଖାଇବି. କେଣ ଛିଡ଼ିଲା..... ନା କେଣ କହୁଛୁ ମଜାସା. ସମସ୍ତେ ହାଟରେ ଏକା ସାଙ୍ଗରେ ହସିଉଠିଲେ. ଦୁଇଆଟା ଏମିତି ଚାଲିଛି.....

ବାଟରେ ପାଟ ଦୋକାନିଏ ପଡ଼ିଲା. ଯାଉ ଯାଉ ସେଠି ଅଟକିଲି. ଦେଖୁଛି ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ଆମ୍ବ ସବୁ

ଦୋକାନରେ ଆକ ମରାହୋଇଛି. ଲାଗିଲି ଗାଁକୁ ଏତେ ଦିନରେ ଯାଇଛି. ଆମ୍ବ ଦିନା ନ ନେଲେ ଆମ୍ବକୁ ରକ ଅଛି..... ଘରେ କଣ କହିବେ. ପାଟ ଦୋକାନୀକୁ ପଚାରିଲି କେତେ ରେଟ ଅଛି. ସେ କହିଲେ କିଲେ ବାଉରଣ ପକେଇ ଆମ୍ବକୁ ମାତ୍ର ଶହେ. ଆଖିରେ ଶହେକୋଟିଏ ମୁଣ୍ଡିକି କଲି ଦୋକାନୀ ସହିତ. ଭୁବନେଶ୍ୱରରେ ଅସି ନବେ. ତମେ କିଆଣ ପାଇଁ ଅଧିକ ନେଲେ. ଭୁବନେଶ୍ୱରରୁ ଆଣିକଲି. ସେଠୁ ବସ ଭଜା କେତେ ଦେଇ ଆସିଲ. ବଡ଼ ଦୋକାନୀକୁ କିନିଷ କିଛି G. S. T. ଦେଲେ ନା ନାହିଁ. ଆଖିରୁ ଘିଆ ଗ୍ରହଣେ ଆମ୍ବ ଏଠାକୁ ଆସୁଛି. ପୁର ଟାଟକା ମାଲ ସେଇ ନିଆନବେତ ନାହିଁ ଆମ୍ବକୁ ଲୋଟ ଅଛି ଦୁଇଦିନ ପୁଣିଛୁଟି. ସବୁ ମାଲ ଚାଲିଯିବ. ମୁଁ କହିଲି ଆମେ ଲାଭ ଦଣ ଟଙ୍କା କମ ବାପ. ସେ କହିଲା ସେ କାଳ ପଖାଳ ଆଉ ନାହିଁ..... ଆଉ ଯୁକ୍ତି ନ କରି ବିଚିକିଲେ ଆମ୍ବ ବିକିଛି. ଏତେ ଗୁଡ଼ିଏ କିନିଷ କେମିତି ବୁଝାବକରି ନେବି. ଦୋକାନୀ କହିଲା ଚିକିଖାଟିଏ ଚାଲିବେକହି. ସବୁ କିଣିଥିବା କିନିଷ ଓ ମୋ ବ୍ୟାଗ ବିକାରେ ରଖୁଛି. ଦୋକାନୀ ନଟ ବିକା ବାହାକୁ କହିଲା କେତେ ଭଜା ନବୁ ? ନଟ କହିଲା ଆଜ୍ଞା ଯାହା ଦେବେ. ଅବେଇ ବିଲୋମିତର ଗାଞ୍ଜ. ଦୋକାନୀ କହିଲା କେତେ. ଆଜ୍ଞା ପଟାଣ ଟଙ୍କା ବାବୁ ପୁରୁଣା ଲୋକ. ମୁଁ କଣ ଟାକୁ ଜାଣିନି. ସବୁବେଳେ ଟାଳ ପରିବାର ଲୋକ ମୋ ବିକାରେ ଯାଉଥାନ୍ତି. ପାଟ ଦୋକାନୀ କହିଲା ଏବେ କଣ ପାଇଁ. ଚିନିଷ ଟଙ୍କା ନେବୁ..... ନଟ ବିକାବୋଲା ଖଣ୍ଡି ହସିବେଳେ କହିଲା ଆଜ୍ଞା ସେ କାଳ ପଖାଳ କଅଣ ଆଉ ଅଛି..... ତମେ ଆମ୍ବ କେତେରେ ବାହୁଡ଼ୁ ବିକ୍ରି କରିଛ. ମୁଁ କହିଲି ଶହେରେ. ବିକାବୋଲା ବାଟକାଟି ହସିବେଳେ କହିଲା..... ମାଗିବେଲେ ମଜାପଡ଼େ..... ଚାହିଁଥାରେ କଲିକତା..... ଆଜ୍ଞା ମାଗ ମାଗ ରଖାଣିଆକୁ ମାଗ. ଏ ବଜଳ ପାଟିଆ. ପାଟ ଦୋକାନୀକୁ ଦେଖ ହେ. ତତ୍ପରେ ବସାଇ ମଣି ରଖୁ ଦେଇବେକହି. ମୁଁ ବିକାରେ ବସିଲି ଓ ଗାଁରେ ପହଞ୍ଚିଲି. ନଟକୁ ପଇସା ଦେବାକୁ ପଟାଣ ଟଙ୍କା ବାହାର କଲି. ନଟ କହିଲା ଆଜ୍ଞା ପଟିଣ ଟଙ୍କା ଦିଅକୁ. ଆମ ପାଇଁ ଯୁଗ କଣ. ଚିନିଷଦୋ ଆମେ ପଖାଳ ଖାଇ. ଚିନି ଚିନିଦା ପିଲା ଘରେ ଅଛନ୍ତି. ବାପା, ମାଆ ମିଶିଲେ ପାଞ୍ଚ ଓ ଆମେ ସାମାନ୍ୟ ମୁଁ ମିଶି ସାତଶହ ଅଛୁ. ବାଟରେ ଶାବ, ଗୁଡ଼ି ବିକିଏ ହୁଏ. ବାପା, ମାତାମେ ସ୍ତ୍ରୀମୂଲ୍ୟକରନ୍ତି. ପଖାଳରଣ୍ଡେ ଆମ ପେଟେରେ ପଡ଼ିଲେ ଗାଡ଼ି ଟାଲେ..... ନଟ ଗାଟରେ କହିଲା "ଆସ ଜୀବନ ଧନ, ମୋର ପଖାଳ ବ୍ୟାପା..... ତୋବିନା ସରକାରେ ଆମର ଲଗିଲା ବ୍ୟାପା. ମୁଁ ଯେତେ କଲିକି ନଟ ବିକାବୋଲା ପଟାଣ ଟଙ୍କା ନେଇନାହିଁ. କିଏ କଲା ପଟିଣ ନେବା ପାଇଁ. ମୋ ମୁଣ୍ଡ ଲାଜରେ ଟକକୁ ହେଉଗଲା..... ମୁଁ କିକିକି ନାହିଁରେ ନଟ..... ସେ କାଳ ପଖାଳ ଅଛି..... ମାତ୍ର ଚାଉବାଘା ନାହିଁ.....

ଅବେଇ ପୁରରେ ଚିକିଏ ଖୋଜ ଲାଗିଲା. ଘରେ ବୋଲୁକୁ କହିଲି ମୁଁ ପଖାଳ ଖାଇବି. ବୋଲ କହିଲା ଠିକ ଅଛି ପଖାଳ ଖାଇବାକୁ ଅଛି. ହେଲେ ତୁ ଯୋର ପଖାଳ ଖୋଜୁକୁ ମିଳିବନି. ଯାହା ଅଛି ଖାଇ ତଳେଇବେ. ଆମ ଘର ଗାଁରେ ଖାସରେ ଭାତ ଲଗା ଯାଇଛି. ଦୁଇ ଓ କାଠ ଜାଳରେ ନୁହେଁ. ମାଟି ହାଣ୍ଡିର ଆଉ ବ୍ୟବହାର ନାହିଁ. ଘରେ ଫେକଟି ଓ ପ୍ରେସର ବୁକରେ ଲଗା ଯାଇଛି. ଘରକୁ ପାଇପିସେ ସମ୍ଭାଳ ପାଣିଆସୁଛି. ସବୁ ଦୃଷ୍ଟି ଅଛି. ମାତ୍ର କୁଟ ପାଣିକୁ ଲୋଷେଇ ପାଇଁ ଓ ପିଇବା ପାଇଁ କେହି ବ୍ୟବହାର କରୁନାହାନ୍ତି. ବର୍ତ୍ତମାନ ମତର୍ନ ଯୁଗ ଚାଲିଛି. ସେ ପୁରୁଣା କିନିଷ ମିଳିବ କେଉଁଠି. ଆମ ଅଗଣାରେ ଥିବା କୁଟରେ ଆଉ ପାଣି ଲୋନାହିଁ. ମାଟିକୁଟି ଲୁହୁଡ଼ିବା ଅପେକ୍ଷାରେ ଅଛି. ଚିତର ଲାଗି ଅପରିଷ୍କାର ଅଛି ବ୍ୟବହାର ନ ହେବା ଯୋଗୁଁ ସେହି କୁଟ ପାଣିରେ ଓ ମାଟି ଛାଣିରେ ପଖାଳ ଖାରି ସାବ ଲାଗେ..... ବୋଲ କହିଲା ଯେଉଁ ପରିବା ତୁ ଆଣିବୁ..... ସେ ସବୁ ସାଉ ଓ ଔଷଧରେ ମିଶିକରି ପକିଛି. ପିଆହରେ ଔଷଧ ପଡ଼ିଛି. ସାବ ଆସିବ କେଉଁଠି ? କୌଣସି ପ୍ରକାରରେ ପଖାଳ ଖାଇବିକି. ମାତ୍ର ବାଞ୍ଛ ସେଥିରେ ନାହିଁ. ମନ ଲଗା ହେଉଗଲା. ବୋଲ ପୁଣିକୁ ଚାହିଁଲାହେ ବୋଲ କହିଲା ଆମେ ଆଉ କଣ ସେ କାଳ ପଖାଳ ଅଛିକିଲେ..... ମନ ମୋଟେ ଦୁଃଖିନି. କୁଆଡ଼େ ଚାଲିଗଲା ସେହି ଅନ୍ଧାର ଦୁଃଖିନି ଦିନ ସବୁ. ଗୋଟିଏ

ବାଉରଣ ପୋତା ଓ ଆଜ୍ଞା ବିଷାରେ ବ୍ୟାପା ପଖାଳ ଖାଇବେଲେ ମୁଁ ସୁଲୁଲ ପକେଇଯାଏ. ପାଖୁଡାଏ ରଖୁ ବା ପିଆଜ ଓ ଚିକିଏ ଚଟଣାରେ ପଖାଳ ଭାତ ପେଟକୁ ଚାଲିଯାଉଥିଲା. ଏବେ ଏବେ ଖାଇବା କିନିଷ ପାଖରେ ଅଛି ମାତ୍ର ପରିବେଶ ନାହିଁକି ସାବ ନାହିଁ. ସେ କାଳ ପଖାଳ ବର୍ତ୍ତମାନ ଯୁଗରେ ସବୁ ସହରରେ ବଡ଼ ବଡ଼ ହୋଟେଲରେ ପଖାଳ ବ୍ୟାପାକୁ ଚାରିଶହ, ପାଞ୍ଚସହ ଟଙ୍କା ଅପ୍ରକୃତିକ ଭାବରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଉଛି..... ସାବ ନାହିଁ ସେ କାଳର ପଖାଳ କଲି.....

ଗାଁରେ ଖାଇବାରି ଚିକିଏ ବିଶ୍ରାମ ନେଇ. ଦେଖୁଛି ଗାଁ ଚାଲିବା ଉପରେ ଚାପ ଟେକ ଚାଲିଛି. ଖାଲି ଛକା ଉପରେ ଛକା. ମଟର ଦେଖୁକିଲେ କଣ ଆସିଲ..... ବସିବୁ..... ବି ବାଟି ହେଇଯାଉ. କଣେ ବାମନରୁ ଲୋଭ ଚାପ ଖେଳୁଥିଲେ. ସ୍ଥାନୀୟ ସୁଲୁଲେ ପ୍ରାୟମୋଟା ଚିତର. ଅଧା ଦିନ ସୁଲୁଲୁ ନ ଯାଇ ଗାଁପିଲାଙ୍କ ସହିତ ଚାପ ଟେକରେ ଦିନ କଟେ. ପାଟବାସ ବଗିଚାରେ ଅଣ୍ଡର ମାଟିକୁ ଯୁବକକୁ ସେ କଣ୍ଠାକୁ କରି ଚାଳ ଜାଗରେ ସୁଲୁଲ ପଠାଇ କାମ ତଳେଇ ଦିଅନ୍ତି. ପାଟବାସକୁ ମାସକୁ ଏକ ହଜାର ବଜାରୁ ଦିଅନ୍ତି. ସେ ବାର ହଜାର ମାସକୁ ବଜାର ପାଇଥାନ୍ତି. ଚାଳର ମାସକୁ ଲସ ହୁଏ ଏକ ହଜାର. ଚାପ ଟେକିଲାବେଳେ ବିଟି ଖଣ୍ଡେ ଖଣ୍ଡେ ମଝିରେ ଗାଡ଼ି ଦେଇ କହନ୍ତି ସେ କାଳ ପଖାଳ ଆଉ ନାହିଁ. ପିଇବ ପାଠ ପଢ଼ୁନାହାନ୍ତି. ଆମେ ପଡ଼େଇବୁ ଆଉ କଣ. ଏବେ କମ ପଇସାରେ ଆଉ ଦିନିହେବ ନାହିଁ. କି ଯୁଗ ହେଲା ଆସି ପାଖରେ ଭ୍ରମରବର ଚାପ ତଳେ ବାଟରେ କହିଲେ..... ତମର ଶ୍ରତି କଣ. ତମତମ ଏହାର ହଜାର ଲାଭରେ ଅଛି..... ପାଠ ନ ପଢ଼ୁର. ସେକାଳ..... କି..... ଏହାକି..... ପଖାଳ ତମର କଣ ବରକାର. ଯରକୁ ଗଲେ ଆଲୁପଡ଼ି ଦେଖା ଚିକିଏ ପଡ଼ିଲେ ଗାଡ଼ି ପାଟିରେ ଘୋଇ ହେ..... ଗାଁ ଶେଷରେ ଥିବା ଚୋଟାକୁ ବୁଲିବାକୁ ଗଲି ଦେଖୁଛି କିଛି ଲୋକ ଚାପ କାମରେ ଲାଗିଛନ୍ତି. ମୁଣିଆ ଲାଭମାନେ ସକାଳୁ କାମକୁ ନ ଆସି ଘଣ୍ଟା ଦେଖୁ ଦଶଟା ବେଳକୁ ଆସିଛନ୍ତି ଚାପ କାମ କରିବାପାଇଁ. ଚାପ ବାଉରା ମିଳୁଛି. ବେଳେ ବେଳେ ଲାଜବାଳାକୁ ଗ୍ରହଣେ ସବି ନେଟାକ ମିଶିବେ ସେବି ଚାଲି ମାରିବାକୁ ଯାଉ. ଖାଇ ପିଇ ହଜାର ଟଙ୍କା ମିଳୁଛି. ଏଣେ ମାସକୁ ମାସ ଚିନିଷ କିଲେ ବାଉରା ମିଳୁଛି. ଆମର ମାସକ ପାଇଁ କିଛି ଅସୁବିଧା ନାହିଁ. ଇଲା ହେଲେ ମୂଲ୍ୟ ଯିବୁ ନଚେତ ନାହିଁ. ସେ ସମୟ କଣ ଆଉ ଅଛିକି? ଚିନିଷରେ ନେଟା କାଲିକତୁ ଅଣ୍ଡରେ ଗଣ୍ଡେ ଗଣ୍ଡେ ସମସ୍ତଙ୍କର ସାମାନ୍ୟ ଅଧିକାର ଅଛି. ଆଉକୁ ଆମ ପାଣି କିଣିଲେ ଆମେ ସରକାର ଗଢ଼ିବୁ. ଦେଖୁକୁ ଘିଆ, ମହୁରେ ବସାଇ ଦେବୁ. ମୋମାନେ ଆଉ ପଖାଳ ଖାଇବ ନାହିଁ. ମତର କେଟ କମିଯିବ. ସେଇଥିରେ ପେଟ ପୁଣିଯିବ..... ସେ କାଳ ପଖାଳ ଆମର କଣ ବରକାର ହବ.....

ନଡ଼ିଆ ବସିବାକୁ ବୁଲିଗଲି. ଦେଖୁଛି ନଡ଼ିଆ ଗଛରେ ଆଉ କଲି ଭଲ ପକ ନାହିଁ. ପଇତ୍ର ପିଇବାକୁ ମିଳୁନାହିଁ. ସହରକୁ ଟୁକରେ ଲୋକ ନେଇ, ଗଛରେ ଚଟକେ ପଇତ୍ର ଦେଲି ନେଇଯାଉଛନ୍ତି. ପୁରା ପର୍ବ ପାଇଁ କଣ ପଇତ୍ରଟିଏ ମିଳିବା ବ୍ୟବହାର. ସହରରେ ପଇତ୍ର ମିଳୁଛି..... ମାତ୍ର ଗାଁରେ ଗଛ ଆଉ ପଇତ୍ର କଣ ଓ ଶୁଖିଲା ନଡ଼ିଆ ମିଳୁନାହିଁ. ପଚାରିଲେ ଭଲର ମିଳୁଛି ସେ କାଳ ପଖାଳ ଆଉ ନାହିଁ. ଗାଁ ଚାରିପଟେ ବୁଲିଆସିଲି. କେଉଁଠି ଆଜ୍ଞା ଚାପ, ଆଜ୍ଞା କିଆରା, ଲାଭ, କଣ୍ଠା ଲଗେଇଥିବା ଲାଡ଼ି, କଲର ଓ କାଟୁ ଚାପ ଲେଇଥିବା ଦେଖୁଛି ନାହିଁ. ସେ କାଳ ପଖାଳ ଚାପ ଆଉ ଗାଁରେ ଦେଖୁବାକୁ ମିଳିନା ନାହିଁ. କାହା ଖଜାରେ ବକବ ବଣା ହୋଇଥିବାର ନଟରୁ ଆସିଲା ନାହିଁ. ଦେଖା ଖାଉ ଓ ଦେଖା ଘିଆ କିଣିବାକୁ ମିଳୁନାହିଁ. ସହରକୁ ମିନା ଦ୍ୱାରା ଟୁକ ଆସି ସବୁ ବର୍ଷର ଖଣ୍ଡର ଅଗ୍ରାମ ବଡ଼ବ କରି ନେଇଯାଉଛନ୍ତି. ପଚାରିଲେ ଭଲର ମିଳୁଛି ଆଉ ସେ କାଳ ନାହିଁକି ସେ ପଖାଳ ନାହିଁ.....

ମୁଁ ସଠିକ ଭଲର ପାଇପାରିଲି ନାହିଁ. ଗାଁରେ ଆମକୁ ପିଲାଦିନେ ପାଠ ପଢ଼ାଉଥିବା ମହେଶ୍ୱର ମାଷ୍ଟରକୁ ପଚାରିଲି. ମାଷ୍ଟର କହିଲେ ତୁ ମୁଣ୍ଡକ ଚାଲି କଣ ପଚାଉଛୁ

ଦେଖା କିନିଷ ଆଉ ଗାଁରେ ନାହିଁ. ବିଦେଶୀ କିନିଷ ଆସି ଦେଖିବୁ ଗ୍ରାସ କରିଛି. ଗାଁରେ ଆଜ୍ଞା ଚାଳ ଛପର ଘର ନାହିଁ. ସମସ୍ତଙ୍କର କୋଠା ଘର. ତେଣୁ ଗରମ ହେଉଛି. ପୁରୁଣା ଗଛ ସବୁ କଟା ଚାଲିଛି. ନୂଆ ଗଛ କେହି ଲଗାଉ ନାହିଁକି. କଳ ବାହୁରେ ଘୋର ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆସିଛି. ଘରେ ଘରେ ବିକୁଳିବତା. ମାତ୍ର ଗରମରେ ନିଦ ହେଉନାହିଁ. ଦେଖା ନାଲି ଉଷୁନା ଗରମ ଆଉ ମିଳୁନାହିଁ. ଯାହା ମିଳୁଛି ମେସିନରେ ପେସା ହୋଇ ଆସୁଛି. ସେ ଗରମ ରଖିଲେ ପଖାଳର ସାବ ଆସୁନାହିଁ. ପଖାଳର ବାଘା ନାହିଁ. ଖାଉଥିବୁ ଧାନରେ ସାଉ ପକାଯାଇ ଚାପ ବଜାଉଛି. ପୋକମା ଔଷଧ ସ୍ତେ ହୋଇ ପୋକ ମରାଯାଇଛି. ଚାହା ଶରୀର ପକ୍ଷରେ ଶ୍ରତି କାଳେ. ଗାଁରେ ପ୍ରାୟ ଆଉ କାଠ ବୁଲି, ବାଟିବାକୁ ଖାଳ, ଧାନ କୁଟିବାକୁ ଟ୍ରାକ୍ ଓ ପାଣି ପିଇବାକୁ ମାଟି ମଠିଆ ନାହିଁ. ପ୍ରକୃତିକ କିନିଷ ବଦଳରେ ସବୁ ଅପ୍ରକୃତିକ ମେସିନରେ କାର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି. ମଣିଷ ଆଗରୁ ଖାଉଥିବା ପିଣ୍ଡୁଳା କରୁନାହାନ୍ତି. ତେଣୁ ବିଭିନ୍ନ ରୋଗ ଗ୍ରାସୁଛି.....

ଭଗବାନ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଗାଟରେ କହିଛନ୍ତି- ବିନାଶକାଳେ ବିପତ୍ତାତ ଦୃଷ୍ଟି. ସବୁ ନଷ୍ଟ, ଭ୍ରଷ୍ଟ ହେଉଯାଇଛି. ତେଣୁ ସେ କାଳ ପଖାଳ ଖୋଜିଲେ ମିଳିବ କେଉଁଠି. ସବୁଟି ସାଥୀର ଟେକ ଚାଲିଛି. ତମେ ଦେଖୁବି ବିନେ ମଣିଷ ପୁଣି ସେହି ପୁରୁଣା ଦିନକୁ ପେଟି ଆସିବ. ନଚେତ ଗଛା ନାହିଁ. ସେହି ମଠିଆ ଓ କାଠପୁଲି ଓ ଦେଖା ପଖାଳ ମଣିଷ ପୁଣି ଖୋଜିବ..... ଶାନ୍ତିରେ ଚିତ ବଦିବାକୁ.

ଏ ସବୁ ଭିତରେ ମୁଁ ବୁଝିପାରିଲି ପ୍ରକୃତରେ ସେ କାଳ ପଖାଳ କଣ ? ଗାଁରେ ଧୋବା ଆଉ କଣେ ଥିଲେ. ମୋ ନନାଙ୍କର ସେ ମାଣି ହେବେ. ମୁଁ ଗାଁକୁ ମୁଣିଆ. ମାରି ପାରିଲି ଆଇ..... ସେ କାଳ ପଖାଳ କଣେ ଥିଲେ ତୁ କାଲି ଧୋବା ଦଶଟାକୁ ଆସେ ଆମରରୁ. ପଖାଳ ଖାଇବୁ. ତତେ ବୁଝେଇଦେବି ସେ କାଳ ଓ ଏ କାଳ ପଖାଳ କଅଣ. ଆଉ ଦୁଇଟା ବ୍ୟାପାରେ ପଖାଳ ବାରିଲେ. ଗୋଟିଏ ମାଟିହାଣ୍ଡିରୁ ଅନ୍ୟମି ସିଲିରେ ଫେକଟିବୁ. ମାଟିହାଣ୍ଡିରୁ ଆଣିଥିବା ପଖାଳ ଗଟ ଗାଡ଼ିର. ଚାହା ଲଗା ହୋଇ ପାଣି ମିଶାଯାଇ ବାଉରଣ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହିଅଛି. ଚାହା ପୁଣି ଦେଖା ନାଲି ଉଷୁନା ଗରମ. ଦିକିରେ ଗରମ କୁଟା ହେଉଥାଏ. ତେଣୁ ବାଉରଣ ପାଣିରେ ଲଗା ହୋଇ ନ ରହିଲେ ଚାପ ସାବ ଆସିବନି. କାଠ ବୁଲିଲେ ଲଗା ହୋଇଥିବା ବରକାର..... ସକାଳରେ ଘୋଁର ଗରମ ଲଗା ହୁଏ ଚାହା ଧାନ କାଳରେ ପେସାହୋଇ ଆସିଥାଏ. ଚାହା ଧନା ଉଷୁନା ଗରମ. ଚାହାର ବାଘା ମାଟିହାଣ୍ଡି ନାଲି ଉଷୁନା ଦିକିକୁଟା ଗରମର ବାଘା ସହିତ ସମାନ ହେବନାହିଁ. ଝାକକୁଟା ପିଣ୍ଡୁଳା କରୁଥିବା ଲୋକମାନେ ଟାକୁ ଖାଇ ଶେଷକୁ ଘାଣି ଖଟିବାକୁ ସେଥିରୁ ଉଦ୍ଧିଏ ଚେତେରେ ପଡ଼ିଥିଲେ ହାକୁଟି ଦିନଯାକ ଆସୁଥିବୁ. ଧନା ଉଷୁନା ଗରମ ବାହୁଡ଼ା ଆମେ ଓ ପାଠପଢା ଚାଲିଥିବାମାନେ ଖାଇବେ ଅପିସ ବା ସୁଲୁ, କଲେଇ ଯାଇଥାନ୍ତି. ସେଥିରେ ବାଘା ନ ଥାଏ. ସେମାନେ ଚିନି ଚାରି ପ୍ରକାରର ଚରକାଓ ଲଗା, ଲାମା ଇତ୍ୟାଦି ନ ଖାଇଲେ ପେଟକୁ ଭାତ ଯିବନାହିଁ. କିନ୍ତୁ ମାଟିହାଣ୍ଡି ନାଲି ଗରମ ଭାତ..... ବିକିଏ ଚଟଣା, ଭ୍ରଷ୍ଟ ପିଆଜ, ଅତିବେଶରେ ଖରା ଚିକିଏ ହେଉଗଲା ଭାତ ପେଟକୁ ଚାଲିଯିବ. ଭଲଭର ପକେ ମୁଁ ଆଉ ଠାରୁ ଠିକ ଦୁଃସ୍ଥିତିର ଓ ନାଲି ଉଷୁନା ପଖାଳ ଚାପିଏ ଖାଇ ଆମକୁ ପିଇଲି. ସହରରେ ହୋଟେଲରେ ଯେଉଁ ପଖାଳ ମିଳୁଛି ଚାହା ଧନା ଉଷୁନା ଗରମ ପଖାଳ..... ଯାହା ବାସି ଗୋରୁଣି ମିଶାଇ ବିକିହେଉଛି..... ପକେ ଗାମୁଠିପୁରିଲି ସେକାଳ ପଖାଳ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ଭାରିକଲ..... ମାତ୍ର ଏ କାଳ ପଖାଳ ପଖାଳ ଏବେ କେଉ

ହତାକୁ ଚମକାଇବ ଗ୍ରୀନ୍ ମଟର

ଚାନ୍ଦ ସମୟା ଆଜି କାଲି ଯୁବପାଠିକ ଶ୍ରେଣୀରେ ପ୍ରାୟତଃ ଦେଖାଯାଉଛି । ଏହି ସମୟାଗୁଡ଼ିକ ଯେକୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ପ୍ରଭାବିତ କରିପାରେ । ଚଣ୍ଡାଳ, ମହିଳାମାନେ ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ଏହି ସମୟାଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରତି ଅଧିକ ଧ୍ୟାନ ଦେଇ ଏବଂ ଏଗୁଡ଼ିକୁ ଖୋଜିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତି । ଏହି କାରଣରୁ ଉତ୍ତୁକ ମହଙ୍ଗା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଯୁବତୀମାନେ ଯିବାକୁ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି । ପାର୍ଲରଗୁଡ଼ିକ ଏପରି ସ୍ଥାନ ଯେଉଁଠାରେ ମହିଳାମାନେ ୫୦ ଟଙ୍କାରେ ଫ୍ରେଜି ପାଇଁ ଯାଆନ୍ତି ଏବଂ ୨୫୦୦ ଟଙ୍କାରେ ଫେସିଆଲ୍ କରାଇବା ପାଇଁ ଯାଆନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ, ପାର୍ଲରଗୁଡ଼ିକ ଗୋଟିଏ ସହିତ ଦୁଇଟି କାମ କରିବାକୁ ଲାଗି କରାଯାଉଛି । ପାର୍ଲରଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରକାରର କୌଣସି ବ୍ୟବସାୟ କରନ୍ତି । ଏବେ ସମସ୍ତେ ଫେସିଆଲ୍ ପାଇଁ ହଜାର ହଜାର ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ କରୁଥିବାବେଳେ, ସମସ୍ତଙ୍କ ମନରେ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠୁଛି : ଏହି ଫେସିଆଲ୍ ପ୍ରକୃତରେ ଚର୍ମ ପାଇଁ କାରଣକାରୀ କି, ଏବଂ ଏହା ରକ୍ଷାକୁ ବୃଦ୍ଧି କରିପାରିବ କି? ପ୍ରକୃତରେ, ପାର୍ଲର ଫେସିଆଲ୍ରେ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ରାସାୟନିକ ପଦାର୍ଥ ଥାଏ । ଏହି ରାସାୟନିକ ପଦାର୍ଥଗୁଡ଼ିକ ଆପଣଙ୍କ ହୃଦାକୁ ଅନେକ କ୍ଷତି ପ୍ରଦାନ

କରନ୍ତି । କିନ୍ତୁ, ଏହି ଉପଚାରଗୁଡ଼ିକ ଅଧିକ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହିନଥାଏ । ଆପଣ ଫେସିଆଲ୍ କରିବା ପରେ, ଗୋଟିଏ ସପ୍ତାହ ମଧ୍ୟରେ ଏହାର ପ୍ରଭାବ ଦେଖିପାରିବେ । ଏହା ପରେ, ଆପଣଙ୍କ ହୃଦା ସ୍ୱାଭାବିକ ଅବସ୍ଥାକୁ ଫେରି ଆସିପାରେ, କିନ୍ତୁ ଯଦି ଫେସିଆଲ୍ ଉପଯୁକ୍ତ ନଥାଏ ତେବେ ଆହୁରି ଖରାପ ହୋଇପାରେ । ଅନେକଲୋକ ଭାବନ୍ତି, "ଚମକାନ୍ତ ହୃଦା ପାଇବାପାଇଁ ଏହି ରାସାୟନିକ ପଦାର୍ଥଗୁଡ଼ିକର ଯନ୍ତ୍ରଣା ମଧ୍ୟ ସହିବାକୁ ପଡ଼ାନ୍ତି ନାହିଁ । ଏହା କିନ୍ତୁ ଠିକ୍ ନୁହେଁ । ଆପଣ ରାସାୟନିକ ପଦାର୍ଥ ବିନା ହୃଦାକୁ ଯତ୍ନ ନେଇପାରିବେ । ପ୍ରକୃତରେ, ଆଜିକାଲି ଲୋକମାନେ ଜିବିକ ଏବଂ ପ୍ରାକୃତିକ ଉପାଦାନ ପ୍ରତି ଅଧିକ ଆଗ୍ରହୀ ହେଉଛନ୍ତି, ଯେଉଁଥିପାଇଁ ବଜାରରେ ଅନେକ ପ୍ରାକୃତିକ ଉପାଦାନ ଉପଲବ୍ଧ । ଘରେ ପାଇଁ କିଛି ଚମକ କିପରି ପାଇବେ? ଆପଣ ଘରେ ବସି ଆପଣଙ୍କ ହୃଦାକୁ ଉନ୍ନତ କରିପାରିବେ । ରାସାୟନିକ ପଦାର୍ଥର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ । ଯଦି ଆପଣଙ୍କ ପାଖରେ ଅଧିକ ସମୟ ସମୟରେ, ତେବେ ଆପଣଙ୍କ ପ୍ରିୟତମ କେବଳ କିଛି ଗ୍ରୀନ୍ ମଟର ଉପରେ ଏହା କାମ କରିବ । ଏହା ଅଳ୍ପ କାଳପାଇଁ, କିନ୍ତୁ ଆପଣ ଆପଣଙ୍କର ହୃଦାକୁ ଉନ୍ନତ କରିବା ପାଇଁ ଗ୍ରୀନ୍ ମଟର ବ୍ୟବହାର କରିପାରିବେ । ମଟର ସହିତ ଏହି ଘରୋଇ ଉପଚାର ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ପାଇଁ, ପ୍ରଥମେ ଏକ ପାତ୍ର ଗ୍ରୀନ୍ ମଟର ଛଡ଼ାନ୍ତୁ । ଯଦି ସେଗୁଡ଼ିକ ପୂର୍ବରୁ ଛଡ଼ା ହୋଇଯାଇଛି, ତେବେ ଆପଣଙ୍କର କିଛି ସମୟ ଖର୍ଚ୍ଚିବ । ମଟରଗୁଡ଼ିକୁ କମ୍ ଆମ୍ଳରେ ୫ ମିନିଟ୍ ପାଇଁ ଚୁଆନ୍ତୁ । ପୂର୍ବରୁ ପରେ, କିଛି ସମୟ ପାଇଁ ଅଳ୍ପ ଘେବାକୁ ଦିଅନ୍ତୁ । ଏବେ, ଆପଣଙ୍କୁ ମଟରଗୁଡ଼ିକୁ ଭାଙ୍ଗିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଯଦି ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଭାଙ୍ଗିବା ସାଧ୍ୟ ନୁହେଁ ତେବେ ଆପଣ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ମିଶ୍ରଣରେ ଫେସିଆଲ୍ କରିବେ । ଏହିପରି, ଆପଣଙ୍କର ମଟର ମଧ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇପାରିବ ।

କଣେ ଭାରତୀୟ ଦୁଇ କୁକୁର 'ଆଲୋକ' ଏବେ ଉତ୍ତରାଖଣ୍ଡ ସେକ୍ଟରରେ ପାଇଁ ଶାନ୍ତି ପାଇଁ ପଦଯାତ୍ରା କରୁଥିବା ବୌଦ୍ଧ ଭିକ୍ଷୁମାନଙ୍କ ସହ ଆଲୋକ ୩,୦୦୦ କିଲୋମିଟରରୁ ଅଧିକ ଦୂରତା ଅତିକ୍ରମ କରିଛି । ଏହି କୁକୁରର ନିଆଁ ଓ ଶାନ୍ତିପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ୱଭାବ ଚାଲୁ ଦେଖି ଯାମା ବାହାରେ ଏକ ସ୍ୱଚନ୍ଦ୍ର ପରିଚୟ ଦେଇଛି । ବୌଦ୍ଧ ଭିକ୍ଷୁମାନେ ଯେତେବେଳେ ଭାରତରେ ପଦଯାତ୍ରା କରୁଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ଆଲୋକ ଚାଲୁ ରହିଥିଲା । ପ୍ରାୟ ୧୦୦ ଦିନରୁ ଅଧିକ ସମୟଧରି ସେ ନିଜର ଶାନ୍ତ ସେବାରେ ସମାପ୍ତ ଅନୁଭବ କରିଥିଲା ଏବଂ ଏହିପରି ଏକ ଅନୁଭବ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛନ୍ତି । ଆଲୋକ ଏକ ଚାରି ବର୍ଷୀୟ ଶାନ୍ତିପୂର୍ଣ୍ଣ ପାଉଁଶୀ କୁକୁର ବୋଲି ଚା'ର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଉଦ୍ଘୋଷିତ ଏକ ପେସ୍ଟରୁ ବୁଝାନ୍ତୁ କରାଯାଇଛି । ଚା'ର ଯାତ୍ରାକୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରି ଏକ ପୋଷ୍ଟରେ ଲେଖାଯାଇଛି, "ଚା'ର ଯାତ୍ରା ଅତ୍ୟନ୍ତ ବିଶେଷ । ସେ ଏକ ଦୁଇ କୁକୁର ଥିଲା, ଯିଏ ପୂଜ୍ୟ ଭିକ୍ଷୁମାନଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କରିବା ଆରମ୍ଭ କଲା । ସେ ଆମ ଆଜିର 'ଶାନ୍ତି ପାଇଁ ପଦଯାତ୍ରା' ଭଳି ଭାରତରେ ୧୦୦ ଦିନରୁ ଅଧିକ ସମୟ ଧରି ଚାଲିଥିଲା । ଚା'ର କନ୍ଦୁବିନ ଅଳଣୀ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଚା'ର ନିଆଁ ଏବଂ ଶାନ୍ତିପୂର୍ଣ୍ଣ ଆତ୍ମା ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ବୃଦ୍ଧି ।" ଭାରତର ସାହସିକ ଯାତ୍ରା ପରେ ଆଲୋକ ଗତ ବର୍ଷ ଅକ୍ଟୋବରରେ ଚେନ୍ନାଇର ଫୋର୍ଟ ଅର୍ଥୁର ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା । ଶାନ୍ତି ପଦଯାତ୍ରାରେ ୧୯ କଣ୍ଟରିଭୁର ଗୋଷ୍ଠୀରେ ଯୋଗ ଦେଇଛି । ୧୧୦ ଦିନର ଏହି ଯାତ୍ରା, ଯାହା ୧୦ଟି ରାଜ୍ୟ ଦେଇ ଚଳି କରିଛି, ଫେଡ଼େରାଲ୍ ସାହସିକ ଶାନ୍ତି, ଚିନ୍ତିତା ଶେଷ ହେବାକୁ ଯାଇଛି । ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟଯୋଗ୍ୟ ଆଲୋକର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟଗ୍ରାମ "ଆଲୋକ ଦ ପିପିଟ୍" ନାମକ ଏକ ନିଜସ୍ୱ ଆଲୋକ ଥିଲା, ଯେଉଁଥିରେ ଚା'ର ୫ କଣ୍ଟରିଭୁର ପଡ଼େଇଥିଲା ।

ଶାନ୍ତି ବାଉଁଶ ବାଣ୍ଟୁଛି କୁକୁର

ସ୍ୱାମୀ-ସ୍ତ୍ରୀ ଏକାଠି ହୋଇ ପୂଜା କରିବା ମନା

ଭାରତରେ ଏମିତି କିଛି ମନ୍ଦିର ରହିଛି, ଯେଉଁଠି ଚମରାଣୀ ଏବଂ ମାମୟା ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ । ମନ୍ଦିରକୁ ପରିବାର ସହ ମିଶି ପୂଜାର୍ଚ୍ଚନା କରିବାକୁ ଯାଇଥାନ୍ତି ଲୋକେ । କିନ୍ତୁ ଏମିତି ଏକ ମନ୍ଦିର, ଯେଉଁଠି ସ୍ୱାମୀ-ସ୍ତ୍ରୀ ଯାହା ହୋଇ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ଶୁଣି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେଉଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସତ । ଏହା ହେଉଛି ମା' ସୁର୍ଗାଙ୍କ ମନ୍ଦିର । ଯେଉଁଠି ସ୍ୱାମୀ-ସ୍ତ୍ରୀ ଏକାଠି ମା'ଙ୍କୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ଏହା ପଛରେ କରବାନ ଶିବଙ୍କ ସହ ରହସ୍ୟ ଯୋଡ଼ି ହୋଇରହିଛି । ସିନ୍ଧୁଭାର ଗାମ୍ଭୀରତାରେ ଅବସ୍ଥିତ ଏହି ମନ୍ଦିରରେ ପୂଜା ପାଆନ୍ତି ମା' ସୁର୍ଗା । କିନ୍ତୁ ଏଠାକୁ ସ୍ୱାମୀ-ସ୍ତ୍ରୀ ଏକାଠି ଯାଇ ପୂଜା କରିବା ପାଇଁ ବାରଣ ରହିଛି । କୁହାଯାଏ, କରବାନ ଶିବ ଚାକର ଦୁଇପୁତ୍ର ଗଣେଶ ଏବଂ ବାଲିବେହରା ବୁଢ଼ାଶ୍ରମ ପରିତ୍ରାଣ କରବାକୁ ବସିଲେ । ବାଲିବେହରାଙ୍କ ବାହନ ମୟୂର ପିଠିରେ ବସି ବୁଢ଼ାଶ୍ରମ ଗୁମ୍ଫାରେ ବାହାରିଲେ । କିନ୍ତୁ ଗଣେଶ ମାତାପିତାଙ୍କ ଚାରିପାଖରେ ବୁଲି ବସିଲେ ବୁଢ଼ାଶ୍ରମ ମାତାପିତାଙ୍କ ଚରଣରେ । ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ ବାଲିବେହରା ବୁଢ଼ାଶ୍ରମ ବୁଲି ଆସିବାକୁ ବାଧିବିନ ଲାଗିଲା । ଏହା ମଧ୍ୟରେ ଗଣେଶଙ୍କ ବିବାହ ହୋଇଯାଇଥିଲା । ଏଥିରେ ବାଲିବେହରା ଗାରିବଲୋ । କାରଣ ଗଣେଶ ବାଲିବେହରାକୁ ସ୍ୱାମୀ ଥିଲେ । ସେ କେବେ ବିବାହ କରିବେ ନାହିଁ ବୋଲି ଫକ୍ତ ନେଇେ । ଏଥିରେ ମାତା ପାର୍ବତୀ ଗୋପାୟ ହୋଇଗଲେ । କହିଲେ, ଯେଉଁ ସ୍ୱାମୀ-ସ୍ତ୍ରୀ ଯାଆ ହୋଇ ଚାକର ମନ୍ଦିର ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବେ ସେ ଅଲଗା ହୋଇଯିବେ । ସେହିଦିନଠାରୁ ଏହି ମନ୍ଦିରକୁ ବୌଦ୍ଧ ସ୍ୱାମୀ-ସ୍ତ୍ରୀ ଏକାଠି ହୋଇ ପୂଜା କରିବାକୁ ଯାଆନ୍ତି ନାହିଁ ।

ସାଥରୁ ବୟସରେ ବୃଦ୍ଧି ବହୁ ହୋଇଯାଏ । ଯୁବକମାନଙ୍କ ଉଚ୍ଚତା କେବଳ ଦୁଇ ଫୁଟରୁ ତିନି ଫୁଟ ବା ଇଞ୍ଚ ମଧ୍ୟରେ ରହିଥାଏ । ଚଣ୍ଡାଳି କିଛି ପିଲା ଏକ ବର୍ଷ ବୟସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମଧ୍ୟ ବଢ଼ନ୍ତି । ଯଦ୍ୟଦି ଯାହା ଯାହା ଲୋକମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ଯେ, ଏହି ଗାଁକୁ ଏକ ଦୁଃଖ ଆତ୍ମା ଗ୍ରାସ କରିଛି । ଏହି ଗାଁରେ ଲୋକଙ୍କ ଉଚ୍ଚତା ବୃଦ୍ଧି ପାଏ ନାହିଁ । ଅନ୍ୟ ଏକ ବିଶ୍ୱାସ ହେଉଛି ଯେ, ଏହି ଗାଁ ପ୍ରାଚୀନ କାଳରୁ ଅଭିଶାପପ୍ରାପ୍ତ ଯାହାର ପ୍ରଭାବ ଲୋକଙ୍କ ଉଚ୍ଚତା ଉପରେ ପଡ଼ିଛି । ଲୋକଙ୍କ ଉଚ୍ଚତା ଏବଂ ବାମନଙ୍କ ଆକାର ଉପରେ କ'ଣ ଘଟେ ତାହା ଅଧିକ ବର୍ଷର ପରେ ମଧ୍ୟ ବୈଜ୍ଞାନିକମାନେ ଏହାକୁ ସମାଧାନ କରିପାରି ନାହାନ୍ତି । ଲିପିପାଠ ଅନୁଯାୟୀ, ଗାଁର ଘରୋଇମଣ୍ଡଳ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ କୁହନ୍ତି, ଦଶଟି ପୂର୍ବରୁ ଗାଁରେ ଏକ ବିପଦକଳଙ୍କ ଲୋକ ବସିଥିଲା । ଏହି କାଳରୁ ଗାଁର ପିଲାମାନଙ୍କ ଉଚ୍ଚତା ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସୀମାରେ ବୃଦ୍ଧି ପାଏ ନାହିଁ । ଯାହାକି ଗାଁରେ ୬୦ ବର୍ଷରୁ ଅଧିକ ସମୟ ଧରି ଲୋକଙ୍କ ଉଚ୍ଚତା ବୃଦ୍ଧି ପାଉନାହିଁ । ବାମନ ସମ୍ପର୍କରେ ଗାଁରେ ଅନେକ ଅଧ୍ୟୟନ ମଧ୍ୟ କରାଯାଇଛି । ଗବେଷଣା ଉତ୍ତର ବୈଜ୍ଞାନିକମାନେ ଏପରିକି ଏହି ସମସ୍ୟାର ସମାଧାନ ପାଇପାରି ନାହାନ୍ତି । ବୈଜ୍ଞାନିକମାନେ ଗାଁର ପ୍ରାକୃତିକ ସମ୍ପଦ ଉପରେ ମଧ୍ୟ ଗବେଷଣା କରିଛନ୍ତି । କିଛି ବୈଜ୍ଞାନିକ କହିଛନ୍ତି ଯେ, ଏଠାରେ ମାଟିରେ ପାଉଁଶର ଉଚ୍ଚତା ରହିଛି । ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଦିଅନ୍ତି ଏହା ଏକ କାରଣ ହୋଇପାରେ । କିଛି ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ, ବାମନ ଗାମ୍ଭୀରତାରେ ବିଶ୍ୱାସୀ ହୋଇଥିଲା । ଏହି ସମସ୍ୟାରୁ ଗାଁରେ ବାମନଙ୍କ ବାରଣ ବୋଲି ମଧ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସ କରାଯାଏ । ଚଣ୍ଡାଳ ବାମନଙ୍କର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଅପାହିତ ହୋଇ ରହିପାରେ ।

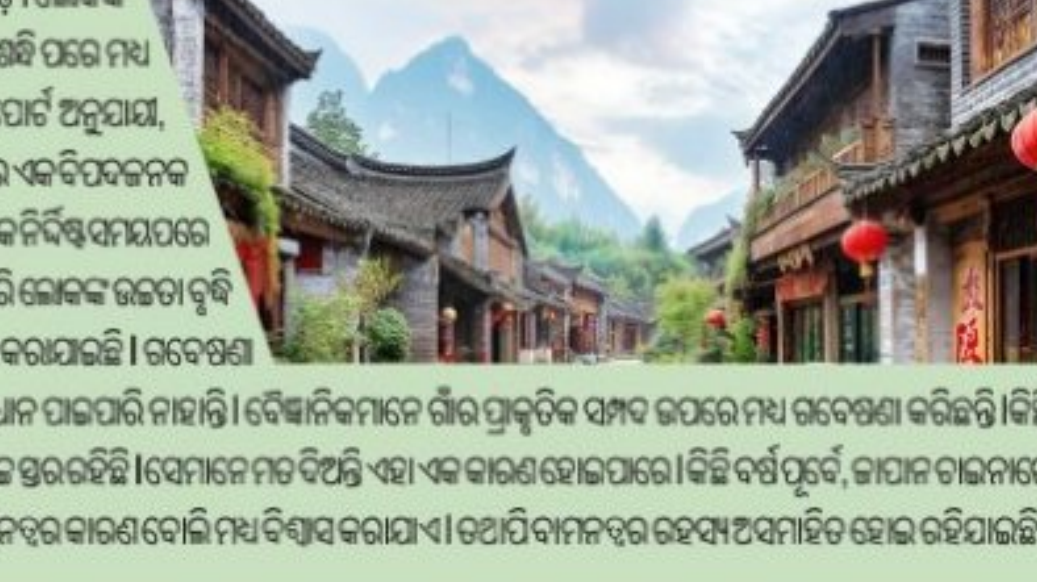
ବିବାହ ପୂର୍ବରୁ ଡାକ୍ତରୀ ପରୀକ୍ଷା ଜରୁରୀ

ଦୁନିଆରେ ଏମିତି ଏକ ଦେଶ ରହିଛି, ଯେଉଁଠି ବିବାହ ପୂର୍ବରୁ ବର ଏବଂ କନ୍ୟା ହେବାକୁ ଯାଉଥିବା ଯୋଡ଼ିଙ୍କର ଡାକ୍ତରୀ ପରୀକ୍ଷା ବ୍ୟବସାୟିକ କରାଯାଇଛି । ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ମନ୍ତ୍ରଣାଳୟ ପକ୍ଷରୁ ଏକ ସରକାରୀ ଟିପ୍ପନେସ୍ ପ୍ରମାଣପତ୍ର ନ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିବାହ ରେଜିଷ୍ଟ୍ରେସନ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ଏମିତି ଦେଶ ହେଉଛି ଓମାନ । କାହୁଆହା ସ୍ତ୍ରୀ ଓମାନରେ ଏପରି ନିୟମ କରାଯାଇଛି । ବିବାହ ପାଇଁ ଯୋଜନା କରୁଥିବା ଯୋଡ଼ିଙ୍କୁ ବିବାହ ପୂର୍ବରୁ ଏକ ବ୍ୟବସାୟିକ ଡାକ୍ତରୀ ପରୀକ୍ଷା କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଏହି ଡାକ୍ତରୀ ପରୀକ୍ଷା ବ୍ୟବସାୟିକ । ଏହି ନିୟମକୁ ଉପସାଧାରଣତଃ ଦେଶର ଜନସାଧାରଣ ବୃଦ୍ଧିବୋଧ ବିବାହ ନିୟନ୍ତ୍ରିତ ପଦ୍ଧତିରେ ଏକ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଭାବରେ ଦେଖାଯାଇଛି । ନୂତନ ନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ, ଉଭୟ ପାର୍ଶ୍ୱର ଏକ ଡାକ୍ତରୀ ପରୀକ୍ଷା କରି ଟିପ୍ପନେସ୍ ପ୍ରମାଣପତ୍ର ପାଇବା ଜରୁରୀ । ନବେବ ବିବାହ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ସ୍ୱଳ୍ପଜୀବନ ହଲ ଆମ ବିନ ଚାରିକଙ୍କ ବାବା କାରି ରଘୁରା ଡିକ୍ଟା ନମ୍ବର ୧୧୯/୨୫ ମାଧ୍ୟମରେ ଏହି ନିୟମ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି ଡିକ୍ଟା ବୃଦ୍ଧି କରେ ଯେ, ସମସ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପାଇଁ ଡାକ୍ତରୀ ପରୀକ୍ଷା ବ୍ୟବସାୟିକ, ବିବାହ ଓମାନ ମଧ୍ୟରେ ହେଉଛି କିମ୍ବା ବିଦେଶରେ ହେଉ । ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ କଥା ହେଉଛି, ଏହି ନିୟମ କେବଳ ସେହି ସମୟରେ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ହୁଏ ଯଦି ବର ଓ କନ୍ୟା ପାର୍ଶ୍ୱର ବିଦେଶୀ ନାଗରିକ । ଓମାନର ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ମନ୍ତ୍ରଣାଳୟ କହେଲେ ଯେ, ଏହି ନୀତି କେବଳ ଏକ ଆଇନଗତ ଉପଚାରିକତା ଭାବରେ ନୁହେଁ ବରଂ ଏକ ଜନସାଧାରଣ ସ୍ୱସ୍ଥତାପ୍ରାପ୍ତି ଭାବରେ ବୃଦ୍ଧି କରାଯାଇଥିଲା । ବ୍ୟବସାୟିକ ପରୀକ୍ଷାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ନିକଟ ବିକାର ଏବଂ ହେପାଟାଇଟିସ୍ ବି, ହେପାଟାଇଟିସ୍ ବି ଏବଂ HIV/AIDS ଭଳି ଫକ୍ତାମଳ ରୋଗ ଚିହ୍ନଟ କରିବା । ଏହି ନିୟମ ପଛରେ ଏକ ପ୍ରଯୁକ୍ତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି ପିଲାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ନିକଟ ବିକାରର ଘଟଣା ହ୍ରାସ କରିବା । ନିକଟ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ମଧ୍ୟରେ ବିବାହ ହେତୁ ଏହି ଅଞ୍ଚଳରେ ଏଗୁଡ଼ିକ ଅତ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରଚଳିତ । ପୂର୍ବରୁ ବିପଦ ଚିହ୍ନଟ କରି, ଓମାନ ସାର୍ବଜନୀନ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟସେବା ଖର୍ଚ୍ଚ ହ୍ରାସ କରିବାକୁ ଆଶା କରୁଛି ।

ଦୁନିଆରେ ଏପରି ଅନେକ ରହସ୍ୟ ଅଛି ଯାହା ଜାଣିବାକୁ ଏବଂ ଶୁଣିବାକୁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ । ବୈଜ୍ଞାନିକମାନେ ମଧ୍ୟ ଏପରିକି ଏହି ରହସ୍ୟଗୁଡ଼ିକର ସମାଧାନ କରିପାରି ନାହାନ୍ତି । ଏହି ରହସ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ହେଉଛି ଚାନ୍ଦନର ଏକ ଗାଁ । ଦଶଟି ଧରି ଏହି ଗାଁରେ ଏମିତି କିଛି ଘଟୁଛି ଯାହା ଅଭିଶାପପ୍ରାପ୍ତ କମ୍ ନୁହେଁ । ତେଣୁ ଏହି ଗାଁକୁ ଅଭିଶାପ ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଏ । ଗାନ୍ଧୀଜୀଙ୍କ ସିଦ୍ଧି ଆମ ପ୍ରଦେଶରେ ଅବସ୍ଥିତ ଗାଁର ନାଁ ଯାହାକି । ଏହାର ଅଧିକାଂଶ ଲୋକ ଛୋଟ । ଏହି ଗାଁର ୫୦ ପ୍ରତିଶତ ଲୋକ ବାମନ, ଉଚ୍ଚତା କେବଳ ଦୁଇଫୁଟ ତିନି ଫୁଟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ । ଯାହାକି ଗାଁରେ କିଛି ପିଲାମାନେ ସାଧାରଣତଃ କେବଳ ସାତ ବର୍ଷ ବୟସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବଢ଼ନ୍ତି । ସାତ ବର୍ଷ ହୋଇଯାଏ । ଯୁବକମାନଙ୍କ ଉଚ୍ଚତା କେବଳ ଦୁଇ ଫୁଟରୁ ତିନି ଫୁଟ ବା ଇଞ୍ଚ ମଧ୍ୟରେ ରହିଥାଏ । ଚଣ୍ଡାଳି କିଛି ପିଲା ଏକ ବର୍ଷ ବୟସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମଧ୍ୟ ବଢ଼ନ୍ତି । ଯଦ୍ୟଦି ଯାହା ଯାହା ଲୋକମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ଯେ, ଏହି ଗାଁକୁ ଏକ ଦୁଃଖ ଆତ୍ମା ଗ୍ରାସ କରିଛି । ଏହି ଗାଁରେ ଲୋକଙ୍କ ଉଚ୍ଚତା ବୃଦ୍ଧି ପାଏ ନାହିଁ । ଅନ୍ୟ ଏକ ବିଶ୍ୱାସ ହେଉଛି ଯେ, ଏହି ଗାଁ ପ୍ରାଚୀନ କାଳରୁ ଅଭିଶାପପ୍ରାପ୍ତ ଯାହାର ପ୍ରଭାବ ଲୋକଙ୍କ ଉଚ୍ଚତା ଉପରେ ପଡ଼ିଛି । ଲୋକଙ୍କ ଉଚ୍ଚତା ଏବଂ ବାମନଙ୍କ ଆକାର ଉପରେ କ'ଣ ଘଟେ ତାହା ଅଧିକ ବର୍ଷର ପରେ ମଧ୍ୟ ବୈଜ୍ଞାନିକମାନେ ଏହାକୁ ସମାଧାନ କରିପାରି ନାହାନ୍ତି । ଲିପିପାଠ ଅନୁଯାୟୀ, ଗାଁର ଘରୋଇମଣ୍ଡଳ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ କୁହନ୍ତି, ଦଶଟି ପୂର୍ବରୁ ଗାଁରେ ଏକ ବିପଦକଳଙ୍କ ଲୋକ ବସିଥିଲା । ଏହି କାଳରୁ ଗାଁର ପିଲାମାନଙ୍କ ଉଚ୍ଚତା ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସୀମାରେ ବୃଦ୍ଧି ପାଏ ନାହିଁ । ଯାହାକି ଗାଁରେ ୬୦ ବର୍ଷରୁ ଅଧିକ ସମୟ ଧରି ଲୋକଙ୍କ ଉଚ୍ଚତା ବୃଦ୍ଧି ପାଉନାହିଁ । ବାମନ ସମ୍ପର୍କରେ ଗାଁରେ ଅନେକ ଅଧ୍ୟୟନ ମଧ୍ୟ କରାଯାଇଛି । ଗବେଷଣା ଉତ୍ତର ବୈଜ୍ଞାନିକମାନେ ଏପରିକି ଏହି ସମସ୍ୟାର ସମାଧାନ ପାଇପାରି ନାହାନ୍ତି । ବୈଜ୍ଞାନିକମାନେ ଗାଁର ପ୍ରାକୃତିକ ସମ୍ପଦ ଉପରେ ମଧ୍ୟ ଗବେଷଣା କରିଛନ୍ତି । କିଛି ବୈଜ୍ଞାନିକ କହିଛନ୍ତି ଯେ, ଏଠାରେ ମାଟିରେ ପାଉଁଶର ଉଚ୍ଚତା ରହିଛି । ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଦିଅନ୍ତି ଏହା ଏକ କାରଣ ହୋଇପାରେ । କିଛି ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ, ବାମନ ଗାମ୍ଭୀରତାରେ ବିଶ୍ୱାସୀ ହୋଇଥିଲା । ଏହି ସମସ୍ୟାରୁ ଗାଁରେ ବାମନଙ୍କ ବାରଣ ବୋଲି ମଧ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସ କରାଯାଏ । ଚଣ୍ଡାଳ ବାମନଙ୍କର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଅପାହିତ ହୋଇ ରହିପାରେ ।

ବାମନ ଗାଁ

ଶିଶୁଙ୍କ ପ୍ରଭାବିତ କରୁଛି ସ୍ମାର୍ଟଫୋନ୍ର ବ୍ୟବହାର

ଆଜିର ସମୟରେ ପିଲାମାନେ ମୋବାଇଲ ସହ ବେଶ୍ ଅବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇଗଲେଣି । ବଡ଼ ପିଲା ନୁହେଁ କୁନି କୁନି ଶିଶୁ ମଧ୍ୟ ମୋବାଇଲ ଚକାଇବାରେ ବେଶ୍ ପାରଙ୍ଗମ । ହେଲେ ଏହା କେତେ ମାତାମୁଖ ? ଯଦି ନିଜର ଘରୋଇପୁର ଏକ ଗବେଷଣାକୁ ଉଦ୍ଘୋଷିତ । ତିବେନରେ ହୋଇଥିବା ଏହି ଗବେଷଣା କଣ୍ଟାପଡ଼ିଛି ଯେ, ପ୍ରାଥମିକ ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ନାମ ଲେଖାଉଥିବା ଛୋଟ ପିଲାମାନେ ପାଠ ପଢ଼ା ବହି ବ୍ୟବହାର କାଣ୍ଡିବା ଲାଗିଛନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କୁ ଶୈବାଳୟର ପ୍ରଶିକ୍ଷଣ ମିଳିନାହିଁ । ଏମିତିକି ନିଜେ ଯାହାରେ ଖାଇବା ମଧ୍ୟ ସେମାନେ କାଣ୍ଡିବା ଲାଗିଛନ୍ତି । ପ୍ରାଥମିକ ଶିକ୍ଷା ସମ୍ପ୍ରାପ୍ତି ଶିଶୁଗଣଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେବାକୁ ଲାଗିଛନ୍ତି ଯେ, ପ୍ରାଥମିକ ଶିକ୍ଷାରେ ନାମ ଲେଖାଉଥିବା ବେଳେ ପିଲାମାନେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଫର୍ମ ଉପରେ ଖାଲି ଖାଲି ଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କିଛି ପିଲା ବସିବୁ ଫେର କି ପ୍ରାୟ କରୁଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କୁ ଶୈବାଳୟର ପ୍ରଶିକ୍ଷଣ ମିଳିନଥିଲା । ଏବଂ ନିଜେ ଖାଇବା ସେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଭାବରେ ଖାଇବା ପାଇବା ମଧ୍ୟ କାଣ୍ଡିବା ଲାଗିଛନ୍ତି । ଏମିତିକି ବିଶେଷଜ୍ଞମାନେ ଏହା ଉପରେ ଚିନ୍ତା ପ୍ରକାଶ କରିବା ସହ ଏହା ଉପରେ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦିଅନ୍ତି । ଏବଂ ଗବେଷଣା ରହିଛି ବୋଲି କହିଛନ୍ତି । ଯଦି ଯୁଗ ପିଲାମାନେ ମୌଳିକ ଜ୍ଞାନର କୌଣସି ପକ୍ଷରେ ନପଢ଼ିଥିବେ । ସର୍ବୋଚ୍ଚେ ଭାବ ନେଇଥିବା ପ୍ରାଥମିକ ଶିକ୍ଷାରେ ପ୍ରାୟ ୨୬ ପ୍ରତିଶତ ପିଲାଙ୍କୁ ଶୈବାଳୟ ସମ୍ପ୍ରାପ୍ତ ସମୟରେ ବରଦ୍ୱାର ହେଉଥିଲା । ଏଥିରେ ଉଚ୍ଚତ ପୂର୍ବ ଅଞ୍ଚଳର ଏବଂ ବୃତ୍ତାନ୍ତ ଶିଶୁ ଅଧିକ (୩୬ ପ୍ରତିଶତ)

ଘର କିଣିପାରିବେ, କମି ନୁହେଁ

ଏମିତି ଏକ ସ୍ଥାନ, ଯେଉଁଠି ଅଳ୍ପ ନିୟମ ରହିଛି । ଯେକୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଏଠାରେ ଘର କିଣିପାରିବେ କିନ୍ତୁ କମି କିଣିବାକୁ କାହାକୁ ଅନୁମତି ନାହିଁ । ଏପରି ସ୍ଥାନ ହେଉଛି ଗ୍ରୀନଲାଣ୍ଡ । ଏଠାରେ କମି କିଣିବାକୁ ଗଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ନୁହେଁ ବରଂ ସମସ୍ତ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର, ଏବଂ ତେଣୁ ସମସ୍ତ କମି କିଣିବା ଏବଂ ସରକାରୀ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ନିୟନ୍ତ୍ରଣରେ । ଏହି କାରଣରୁ ଗ୍ରୀନଲାଣ୍ଡରେ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ କମି ମାଲିକାନା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଏ ନାହିଁ । ଯଦି କେହି ଘର ଚିଆରି କରିବାକୁ ଚିନ୍ତା କିଣିବା ପରେ ସେଥିରେ ରହିବାକୁ ଚାହାନ୍ତି, ତେବେ ତାଙ୍କୁ କମି ବ୍ୟବହାର କରିବା ପାଇଁ ଅନୁମତି ନେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଏହାକୁ ସାଧାର୍ ଆବଶ୍ୟକ କୁହାଯାଏ । ଏହି ଅନୁମତି ପୌରପାଳିକା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଏ । ଘର ନିର୍ମାଣ କରିବା, ପାର୍ସି କରିବା, ବୋକାଳୁ ଘରେ ପରିଣତ କରିବା କିମ୍ବା ବଡ଼ା ବୁଲାଇବା ସମେତ ସବୁକିଛି ପାଇଁ ଆବେଦନ ଆବଶ୍ୟକ । ଗ୍ରୀନଲାଣ୍ଡରେ ସମସ୍ତ କିଣିବା ପାଇଁ ନିୟମ ମଧ୍ୟ କଠୋର । କେବଳ ଗ୍ରୀନଲାଣ୍ଡ, ଡେନମାର୍କ କିମ୍ବା ଫାରେ ଫାଉନ ନାଗରିକମାନେ ସିଧାସଳଖ ଘର କିଣିପାରିବେ । ବିଦେଶୀମାନେ କେବଳ ଆବେଦନ କରିପାରିବେ ଯଦି ସେମାନେ ଏଠାରେ ଅତି କମରେ ଦୁଇ ବର୍ଷ ରହିଥିବେ ଏବଂ ଚିକିତ୍ସା ଦେଇଥିବେ । ରାଜଧାନୀ ନୁକ ଭଳି ସହରରେ ଘର ପାଇବା ପାଇଁ ୧୦ ଲୁ ୧୨ ବର୍ଷ ଯେପରି କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଯେତେବେଳେ ବିଶ୍ୱ ସ୍ତରରେ କମି ଏବଂ ଘର ନିୟମର ଏକ ଉପ ପାଇଁ, ଗ୍ରୀନଲାଣ୍ଡର ମତେଜ ଦର୍ଶାଏ ଯେ, ସମାଜ ସମୁଦାୟ ଅନ୍ୟାନ୍ୟର ଭାବରେ ବ୍ୟବହାର କରି କାର୍ଯ୍ୟ କରିପାରିବ । ଏହି ବର୍ଷର ଗ୍ରୀନଲାଣ୍ଡର ଗାଜେଟିବ ଏବଂ ସମାଜିକ ଭାବରେ ଅନ୍ୟତମ କରିଥାଏ । ଗ୍ରୀନଲାଣ୍ଡରେ ଘର କିଣିବା ସମୟ, କିନ୍ତୁ କମି ନୁହେଁ । ଏହି ନିୟମ କେବଳ ଏକ ଆଇନ ନୁହେଁ, ବରଂ ଏକ ମାନବିକତାର ପ୍ରତିଫଳନ ଯେଉଁଠାରେ କମି ଏବଂ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଭାବରେ ବିବେଚନା କରାଯାଏ, ଏକ କାରବାର ନୁହେଁ ।

ଯମଜ ଭାଇଙ୍କ ପ୍ରେମରେ ପଡ଼ିଛନ୍ତି ଯୁବତୀ

ସୋସିଆଲ ମିଡ଼ିଆରେ ବେତେବେଳେ ଏପରି ଘଟଣା ସାମାନ୍ୟ ଅସେ ଯାହା ଲୋକଙ୍କୁ କେବଳ ବଚିତ କରେ ନାହିଁ ବରଂ ଭାବିବାକୁ ବାଧ୍ୟ କରେ । ଆଇଲାଣ୍ଡରେ ଏପରି ଏକ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ଘଟଣା ଆଜିକାଲି ଘଟୁଛି ବୁଝି କରୁଛି । ଉଭୟ-ପୁରୀ ଆଇଲାଣ୍ଡର କଣେ ମହିଳା ଏକା ସମୟରେ ଦୁଇ ଯମଜ ଭାଇଙ୍କୁ ଚୋର କରୁଛନ୍ତି । ଅପର ଏପରି ଘଟଣା ବହୁତ କମ ଶୁଣିଥିବେ କିନ୍ତୁ ବେଶ୍ ପ୍ରସ୍ତୁତ । ଏକା ଯମଜ ଭାଇଙ୍କୁ ଚୋର କରୁଛନ୍ତି । ମତାବାର କଥା ହେଉଛି ଯେ, ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ପର୍କ ସେମାନଙ୍କ ପରିବାରର ଅନୁଗମାସନ ମଧ୍ୟ ମିଳିଛି । ନିଷ୍ଠାରେ ପ୍ରାୟତଃ ପ୍ରଦେଶର ଏହି ୨୪ ବର୍ଷୀୟା ମହିଳାଙ୍କ ନାମ ପ୍ରାହ । ସେ ସମ୍ପ୍ରତି ସୋସିଆଲ ମିଡ଼ିଆରେ ଚାଲୁ ଅପାଧାରଣ ସମ୍ପର୍କ ବିଷୟରେ ବିବରଣୀ ଶେୟାର କରିଛନ୍ତି । ପ୍ରାହ ବହୁତ ଦିନ ଧରି ଚାଲୁ ଗାବନ ବିତାଇବା ପାଇଁ ଜଣେ ପୁରୁଷଙ୍କୁ ଖୋଜୁଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେ ଏକ ଥରେ ଦୁଇ ଜଣ ପୁରୁଷଙ୍କୁ ପାଇଲେ, ଉଭୟ ଯମଜ ଭାଇ । ସାନ ଭାଇ ପ୍ରାହ କହିଛନ୍ତି, ସେ ପ୍ରଥମେ ପ୍ରାହଙ୍କୁ ମେସେଜ କରିଥିଲେ ଏବଂ ପରେ ତାଙ୍କ ଭାଇଙ୍କୁ ଚାଲୁ ସହିତ ଯୋଗାଯୋଗ କରିବାକୁ କହିଥିଲେ । ଚା' ପରେ ତିନିଜଣ ତେତିଆ ଅରମ୍ଭ କଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପରିବାର ସହିତ ସମ୍ପର୍କ ବିଷୟରେ ଆଲୋଚନା କଲେ, ସେମାନେ ରାତି ହେଲେ ଉଭୟଙ୍କୁ ଯମଜ ପ୍ରାହଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ବର୍ଷ ଛୋଟ ଏବଂ ବୃଦ୍ଧି ଯନ୍ତ୍ରପାତି ସେବାରେ କାମ କରନ୍ତି । ପ୍ରାହ ସେମାନଙ୍କର ସମ୍ପର୍କକୁ ଛାଡ଼ି ଏବଂ ସରୋଷ୍ଠନକ' ବୋଲି ବର୍ଣ୍ଣନା କରି କହିଛନ୍ତି । ସେମାନେ ଅରମ୍ଭରୁ ଗୋଟିଏ ଘରେ ରହୁଛନ୍ତି । ପ୍ରାହ ଏକ ରେଷ୍ଟୋରାଣ୍ଟରେ କାମ କରନ୍ତି, ଗ୍ରାହକମାନଙ୍କୁ ସେବା କରିବା ପାଇଁ । ଯମଜ ଭାଇଙ୍କୁ ଚୋର କରୁଛନ୍ତି ଯେ ସାଧାରଣ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସବୁକିଛି ପରିଚାଳନା କରନ୍ତି । ସେ ପ୍ରତି ମାସରେ ୩୨୦ ଆମେରିକୀୟ ଡଲାର (ପ୍ରାୟ ୨୯,୦୦୦ ଟଙ୍କା) ରୁ ଅଧିକ ଲାଭ କରନ୍ତି । ପ୍ରାହ କହିଛନ୍ତି, ସେ ଏବଂ ତାଙ୍କର ଦୁଇ ପ୍ରେମିକ ପୂର୍ବରୁ ତାଙ୍କ ରେଷ୍ଟୋରାଣ୍ଟ ନିକଟରେ ଏକ ହଷ୍ଟେଲରେ ରହୁଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଏକାଠି ରହନ୍ତି । ବୈନିନିନ ଯାହାକୁ ଲୋକେ 'ଏବଂ' ପରିଚାରୁଛନ୍ତି ସମର୍ଥନ କରୁଛନ୍ତି । ଭାଇମାନେ ସର୍ବଦା ସେମାନଙ୍କର ରୋଗଗାର ପ୍ରାହଙ୍କୁ ଦିଅନ୍ତି, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ସେ ଟଙ୍କାକୁ ବୁଝିମାନ ଭାବରେ ବିନିଯୋଗ କରିପାରିବେ । ଉଭୟ ଭାଇ ବହୁତ ଭାଲୁକା, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ କେବଳ ପରସ୍ପର ପ୍ରତି ଶ୍ରଦ୍ଧା କରନ୍ତି ନାହିଁ ବୋଲି କୁହନ୍ତି । ପ୍ରାହ ବୁଝନ୍ତି ଯେ, ଯଦି ସେ ଗର୍ଭବତୀ ହୁଅନ୍ତି, ତେବେ ସେ ପ୍ରାହଙ୍କୁ ନିହତ କରିବେ ଏବଂ ଜନ୍ମ ପ୍ରମାଣପତ୍ରରେ ପିତାଙ୍କ ନାମ ଲେଖା ଯିବା ନିଶ୍ଚିତ କରିବା ପାଇଁ ଏକ ଟିଏଏଏ ପ୍ରମାଣ କରିବେ । ଏବେ, ସେ ଆଶା କରୁଛନ୍ତି ଯେ ତାଙ୍କ ସରାମ ଉଭୟଙ୍କୁ 'ପାପ' ବୋଲି ଡାକିବେ ।

Scanned with OKEN Scann

ଆଶାବାଦୀ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ

ଅଭିନେତା ବିଶାଳ ମହାପାତ୍ର କୁଆଁ ଓଡ଼ିଆ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର '୧୯୯୨-୯୩'ରେ ଅଭିନୟ କରିବା ପାଇଁ ଆଶାବାଦୀ ଅଛନ୍ତି । ବିଶେଷକରି ଏହାର ନାମ ଏବଂ ବିଷୟବସ୍ତୁ ବିଶାଳଙ୍କ ବ୍ୟାପାରୀ ପ୍ରାଣୀଙ୍କ ସମୟକୁ ମନେ ପକାଇ ଦେଇଛି । ୧୯୯୨ରେ ବିଶାଳ ଚାକର ପ୍ରଥମ ଓଡ଼ିଆ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର 'ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ' କରିଥିଲେ ଓଲଟପଲଟ ପାଦ ଦେଇଥିଲେ । ଏହି କୁଆଁ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ରର ନାମ '୧୯୯୨' ହୋଇଥିବାରୁ, ଏହା ସେହି ସମୟର କୌଣସି ନୌଷାଂସକ କାହାଣୀ ବିନ୍ଦୁ ଏବଂ ସୁନ୍ଦର ପ୍ରେମ କାହାଣୀ ଭାବରେ ଆଧାରିତ ହୋଇଥିବାପରେ ବୋଲି ଚର୍ଚ୍ଚା ହେଉଛି । ଏଥିରେ ବିଶାଳଙ୍କ ଏକ ପରିଚୟ ଏବଂ ଭିନ୍ନ ଅଂଶରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିବ । ଚଳଚ୍ଚିତ୍ରର ପୋଷ୍ଟର ଏବଂ ଟିଲି ଝଲକ ସୁଟାଉଛି ଯେ ଏହା ୯୦ ଦଶକର ପ୍ରେମ ଓ ରାବନାକୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବା ସମୟ ସହ ଯୋଡ଼ିପାରେ । ବିଶାଳଙ୍କ ବିପକ୍ଷରେ ଏଥିରେ ସୁହାସ ସୁପ୍ରିୟା ଅଭିନୟ କରୁଛନ୍ତି ।

୭୯ତମ ବାୟୁତା ଆଫର୍ଟସ ମଞ୍ଚରେ ଦେଖାଦେବେ ବଲିଉଡର ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଭିନେତା । ବିଶେଷତା ସେ ବାୟୁତା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବେ । ଓଡ଼ିଆ ଏକାଡେମୀ ପକ୍ଷରୁ ଏହା ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ କଳାୟାଚାରୀ । ଅନ୍ତର୍ଜାତୀୟ ସିନେମାରେ

ଚର୍ଚ୍ଚାରେ ଆଲିଆ

ଉତ୍କଳ ସମ୍ମାନ ସେବାର ଏହି ସମାରୋହର ନାଁ ଭଲ ବାୟୁତା ପିଲୁ ଆସର୍ଟସ । ଆସର୍ଟସ ୨୨ ଚାରିଶ, ଲକ୍ଷ୍ମଣର ଉତ୍ତର ପେଶ୍ୱରୀର ହଜିରେ ସମାରୋହ ଆୟୋଜିତ ହେବ । ଏଥିରେ ସାମିଲ ପରସ୍କାର ପ୍ରଦାନକାରୀ ଅତିଥିଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ୩୨ ବର୍ଷରୁ ଅଧିକ ଅନୁଭବୀ ଏକାଡେମୀ ବିକାଶର, ବ୍ରାହ୍ମଣ ବ୍ରାହ୍ମଣ, ସିନେମା ମଫି, ଦେବରାୟା ଲିଖିତ, ଏମିଲି ସାହୁସନ, ଏହାର ହଲ୍, ଗିଲିଆନ ଆଣ୍ଡରସନ, ଲେନ୍ ଲୋର, ହାନା ଖାଡ଼ିସନ, ମୋନିକା ବେଲୁଟି, ରେନେ-ଜିନ୍ ପେଲ୍, ଭିକ୍ଟ ଅନନ୍ଦ ଓ ସେଲାନ ଘାଉରୀଟି ବେତାମାନଙ୍କୁ ବାୟୁ ସମ୍ମାନ ପ୍ରଦାନ କରିବେ । ଆଲିଆଙ୍କ ସମେତ ଭାରତୀୟ ପିଲୁ ନିର୍ମାତା ଲକ୍ଷ୍ମୀପ୍ରିୟା ଦେବୀ ଏହି ସମାରୋହରେ ଯୋଗ ଦେବେ । ତାଙ୍କ ମଣିପୁରୀ ପିଲୁ 'ହୁବ୍' ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଶିଶୁ ପାରିବାରିକ ପିଲୁ ବିଭାଗରେ ନୋମିନେଟ ହୋଇଛି ।

ସମ୍ଭାବନାଙ୍କ ଚମକ

ଅଭିନେତ୍ରୀ ସ୍ମିତା ମହାନ୍ତିଙ୍କ ସୁନ୍ଦରୀ ସମ୍ଭାବନା ଏକ ବିଶ୍ୱ ବକେଟର ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର କରିଥିଲେ ପୁଣି ଓଲଟପଲଟ ଦେଇଛି । ପ୍ରସ୍ତୁତି ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ଥିବା ଏହି ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର ଶୀଘ୍ର ରହିଛି 'ଛବି ଶୂନ୍ୟ' । ଏହା ସମ୍ଭାବନାଙ୍କ ସବୁଠାରୁ ଚର୍ଚ୍ଚିତ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର । ଏଥିରେ ସେ ପ୍ରଥମଥର ପାଇଁ ଅନୁଭବ ମହାନ୍ତିଙ୍କ ସହ ନାୟିକା ଭାବେ ନଜର ଆସିବେ । ଏହା ଏକ 'ଇନଟେଣ୍ଟିଭ୍ ଟ୍ରୋଲର' ହୋଇଥିବାରୁ, ସମ୍ଭାବନା ଏଥିରେ ଏକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଏବଂ ବ୍ୟାଚେରାରିଟିରେ ଅଭିନୟ କରୁଛନ୍ତି । କେବଳ ଓଡ଼ିଆ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର ନୁହେଁ, ବରଂ ହିନ୍ଦି ଟେଲିଭିଜନ କରକରେ (ଯଥା: 'ରାଜା ବେଗା') ମଧ୍ୟ ସମ୍ଭାବନା ଶ୍ରଦ୍ଧାଶ୍ରୀ ହୋଇଛନ୍ତି । ସେ ଚାର୍ଯ ବିନ ପରେ ଓଡ଼ିଆ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ରକୁ ଯୋଡ଼ିଥିବାରୁ ଏହା ତାଙ୍କ ବ୍ୟାପାରୀୟ ପାଇଁ ବହୁତ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ । ନିଜ ଅଭିନୟ ଶୈଳୀ ଏବଂ ସ୍ଥିର ପ୍ରୋଡକ୍ସ ପାଇଁ ସେ ହିନ୍ଦି ଫିଲ୍ମ ମଧ୍ୟରେ ବେଶ୍ ଲୋକପ୍ରିୟ ।

ବର୍ଷାଙ୍କ 'ଅପସରା'

ବେଶ୍ କେତୋଟି ଓଡ଼ିଆ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ରର ମୁଖ୍ୟ ନାୟିକା ସାଜି ବର୍ଷାଙ୍କ ମନ ମୋହିଛନ୍ତି ବର୍ଷା ପ୍ରିୟଦର୍ଶିନୀ । ବିଶେଷକରି ଅନୁଭବଙ୍କ ସହିତ ତଳେ ପାଖାପାଖି ଚଳଚ୍ଚିତ୍ରରେ ଅଭିନୟ କରି ସିନେପ୍ରେମୀଙ୍କ ମନ ଜିତି ନେଇଥିଲେ । ବିଶାଳ, ଅଭିନୟ, ସବ୍ୟସାଚୀ, ବୁଦ୍ଧାଦିତ୍ୟଙ୍କ ସହ ମଧ୍ୟ ବର୍ଷାଙ୍କ ଅନୁଷ୍ଠିତ କେମିଷ୍ଟ୍ରି ପସନ୍ଦ କରିଛନ୍ତି ସିନେପ୍ରେମୀ । ଅନୁଭବଙ୍କ ସହ ବିବାହ ବିଲେବ ଗଠନ କରି ବର୍ଷା ଧରି ନାରୀକୃଷ୍ଟିକ ସିନେମାରେ ଅଧିକ ଦେଖିବାକୁ ମିଳୁଛନ୍ତି ବର୍ଷା । ସେ ଅଭିନୟ କରିଥିବା 'ନିପୁଣ', 'ଆରପ', 'ବପ' ଆଦି ସେସବୁର ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ଉଦାହରଣ । ବର୍ଣ୍ଣମାନ ବର୍ଷା 'ଅପସରା' ନାମକ ଚିତ୍ର ନିର୍ମାଣରେ ମନୋନିବେଶ କରିଛନ୍ତି । ବିବିଶାଳଙ୍କୁ ବ୍ୟାଧିରେ ବିଚୟ ଲାଗେଇବା 'ଅପସରା' ଚଳଚ୍ଚିତ୍ରର ମୁଖ୍ୟ ଚରିତ୍ରରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିବେ ସେ । ବରି ଭବ୍ୟାମ୍ ଏହାର ନିର୍ଦ୍ଦେଶନା ଦେଇଛନ୍ତି । ଫଳପ ଲେଖିଛନ୍ତି ଡ. ରଜନୀ ରଞ୍ଜନ ଓ ଫାଟାନ୍ ନିର୍ଦ୍ଦେଶନା ଦେଇଛନ୍ତି ମନ୍ଦୟ ମିଶ୍ର ।

ରଜକୁ ଆସିବ ଛକିଶୂନ

ଏହା ପ୍ରଥମ ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ ସିନେମା । ଆମର ମୁଖିକ ଓ ଲୁଚାଇବ ପିଲୁଙ୍କୁ ସବାରୁ ପ୍ରଯୋଜିତ ତଥା ଏସ୍ ଏମ୍ ଏସ୍ ଶ୍ରବଣେନ୍ଦ୍ରନେମ୍ ପକ୍ଷରୁ ସହ-ପ୍ରଯୋଜିତ ଏହି ସିନେମାର ବିତରଣ ଦାୟିତ୍ୱ ବହନ କରିଛନ୍ତି ରାଜଶ୍ରୀ ପ୍ରଡକ୍ସନସ୍ ।

ଇନସ୍ପେକ୍ଟର ଭୂମିକାରେ ପୁନମ

ଓଲିଉଡର ଜଣାଶୁଣା ନାୟିକା ପୁନମଙ୍କ ଆଗାମୀ ସିନେମା ମଧ୍ୟରେ ରହିଛି 'ରାମରାଜ୍ୟ' । ଏଥିରେ ତାଙ୍କ ଅଭିନୀତ ଚରିତ୍ର ହେଲା ଓ ପୁଲିସ ଅଧିକାରୀ । ହିଁ ଏଥିରେ ଇନସ୍ପେକ୍ଟର ଲଗ୍ନା ମହାନ୍ତି ଭୂମିକାରେ ନଜର ଆସିବେ ପୁନମ୍ । ଏଥିରେ ତାଙ୍କ ଅଭିନୀତ ଚରିତ୍ରର ନାଆଁ ରହିଛି ଲଗ୍ନା ମହାନ୍ତି । ବର୍ଷକ ପୂର୍ବରୁ ତାଙ୍କୁ ଲଗ୍ନା ନାଆଁରେ ଅନ୍ୟ ଏକ ସିନେମାରେ ଦେଖିବାକୁ ପାଇଥିଲେ । ସେହି ସିନେମା ହେଲା 'ଲଗନାଷ୍ଟର' । ହିମାଂଶୁ ପରିଡାଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ 'ଲଗନାଷ୍ଟର'ରେ ପ୍ରେମ ତ୍ରିକୋଣର ଏକ କୋଣ ଥିଲେ ଲଗ୍ନା । ନାୟକ ବିଜୁ (ବାବୁସାହୁ) ଓ ଲଗ୍ନାଙ୍କ ପ୍ରେମକାହାଣୀ ଥିଲା ଏଥିରେ । ଏକାଦି ଶେଷ ହୋଇଥିଲା ପୁନମଙ୍କ ଲଗ୍ନା ଭୂମିକାରେ ଅଭିନୟ । ବଚକ ଶେଷରୁ ଆରମ୍ଭ ହେଲା ନାମକ ଜଣେ ସାଧାରଣ ମଧ୍ୟବିତ୍ତ ଘରର ଝିଅ ଭୂମିକାରେ ଦେଖିବାକୁ ପାଇଥିଲେ, ଯିଏ ବି ନିଜର ଅକାଶରେ ଜଣେ ବ୍ୟାଞ୍ଜନ ପ୍ରେମରେ ପଡ଼ିଯାଇଛନ୍ତି । ଆଉ ଏଥିରେ ବି ଲଗ୍ନା ବଳିଥିଲେ ପୁନମ୍ ମିଶ୍ର । ତେବେ ପ୍ରଥମରୁ ଓ ବିଚାର ଲଗ୍ନା ଭିତରେ ଅନେକ ତପାୟ । ଏସ୍ପିକିବରେ ତାଙ୍କ ଚରିତ୍ର ଥିଲା ନରମ ସରାବର । କିନ୍ତୁ 'ରାମରାଜ୍ୟ'ରେ ଲଗ୍ନା ଜଣେ ପୁଲିସ ଅଧିକାରୀ ଭାବେ ଅଭିନୟ କରୁଛନ୍ତି । ଏହି ନିର୍ଦ୍ଦେଶନାରେ ସରାବର ।

ଚର୍ଚ୍ଚାରେ କରୀନା କପୁର ଖାନଙ୍କ ବାର୍ଥ ଡେଝିଶ୍

ପର୍ଯ୍ୟଟନ

ନ୍ୟାଶନାଲ କ୍ରାଫ୍ଟ ମ୍ୟୁଜିୟମ୍ ହେଉଛି ନୂଆଦିଲ୍ଲୀର ଏକ ପ୍ରମୁଖ ପର୍ଯ୍ୟଟନ ସ୍ଥଳ । ଏଠାରେ ଦେଶର ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରାନ୍ତରୁ ଆସୁଥିବା ପ୍ରାଚୀନ କଳାକୃତି ତଥା ହସ୍ତଶିଳ୍ପ ସାମଗ୍ରୀକୁ ପ୍ରଦର୍ଶିତ କରାଯାଇଥାଏ । ଯାହାକୁ ପର୍ଯ୍ୟଟକ ବୁଲି ଦେଖିବା ସହ ବହୁ ନିଆରା ଅନୁଭୂତିକୁ ମଧ୍ୟ ସାରିତିପାରିବେ । ତେବେ କେବଳ ହସ୍ତକଳା, ହସ୍ତଶିଳ୍ପ ନୁହେଁ ଏଠାକୁ ବୁଲି ଆସୁଥିବା ପର୍ଯ୍ୟଟକ ବିଭିନ୍ନ ରାଜ୍ୟର ଫୁଲ୍ ସମ୍ପର୍କରେ ବି କିଛିଟା ଜ୍ଞାନ ଆହରଣ କରିପାରିବେ...

ନ୍ୟାଶନାଲ ହସ୍ତଶିଳ୍ପ ଆଫ ଫାଷନ୍ସ ମ୍ୟୁଜିୟମ୍ ଗାବେ ବି ଜଣାଶୁଣା । କୁଆ ବିଲ୍ଲାର ପ୍ରଗତି ନୈରାବ ନିକରେ ଥିବା ଏହି ମ୍ୟୁଜିୟମ୍ ହେଉଛି ଭାରତର ଏକ ବୃହତ୍ କ୍ରାଫ୍ଟ ମ୍ୟୁଜିୟମ୍ । ଯେଉଁଠାରେ ଦେଶର ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରାନ୍ତରୁ ଆସୁଥିବା ପ୍ରାଚୀନ କଳାକୃତି ତଥା ହସ୍ତଶିଳ୍ପ ସାମଗ୍ରୀକୁ ପ୍ରଦର୍ଶିତ କରାଯାଇଥାଏ । କେବଳ ହସ୍ତକଳା, ହସ୍ତଶିଳ୍ପ ନୁହେଁ ଏଠାକୁ ବୁଲି ଆସୁଥିବା ପର୍ଯ୍ୟଟକ ବିଭିନ୍ନ ରାଜ୍ୟର ଫୁଲ୍ ସମ୍ପର୍କରେ ବି କିଛିଟା ଜ୍ଞାନ ଆହରଣ କରିପାରିବେ । ଖାସ୍ ସେଥିପାଇଁ ବର୍ଷର ସବୁ ସମୟରେ ଏଠାରେ ପର୍ଯ୍ୟଟକଙ୍କର ଭିଡ଼ ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ ।

ନ୍ୟାଶନାଲ କ୍ରାଫ୍ଟ ମ୍ୟୁଜିୟମ୍

ଭବିଷ୍ୟତ ପୃଷ୍ଠା ଓଲଟାଇଲେ ଜଣାଯାଏ ଯେ, ଏହି କ୍ରାଫ୍ଟ ମ୍ୟୁଜିୟମ୍ କୁଆଡ଼େ - ୧୯୫୬ ମସିହାରେ ପ୍ରଥମେ ଅଲ୍ ଭିଆର୍ ଥାଣ୍ଡିକୁ ବୋର୍ଡ଼ ଦ୍ୱାରା ଗଠି ଉଠିଥିଲା । ଆଜି ଏବେ ଏହା ଭାରତ ସରକାରଙ୍କ ମିଳିତ ଅସ୍ତ୍ର ଶକ୍ତି ଶାସ୍ତ୍ର ବିଭାଗର ଦ୍ୱାରା ପରିଚାଳିତ ହେଉଥିବା ସୂଚନା ରହିଛି । ପ୍ରଥମେ ପ୍ରଥମେ ଏହି ମ୍ୟୁଜିୟମ୍ ଅଞ୍ଚଳ କିଛି ହସ୍ତଶିଳ୍ପ ଓ ହସ୍ତକଳା ସାମଗ୍ରୀକୁ ନେଇ ଗଠି ଉଠିଥିଲା । ବିଭିନ୍ନ ଧାରାରେ ଏହାର ପ୍ରଚାର, ପ୍ରସାର ଏବେ ବଢିଗଲା ଯେ, ଦେଶର ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରାନ୍ତରୁ ବହୁ ପାରମ୍ପରିକ ହସ୍ତକଳା, ହସ୍ତଶିଳ୍ପ ସାମଗ୍ରୀକୁ ଏହାକୁ କରାଯାଇ ଏଠାରେ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଗଲା । ତଥ୍ୟ ଅନୁଯାୟୀ, ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହି ମ୍ୟୁଜିୟମ୍ରେ ପ୍ରାୟ ୩୫ ହଜାରରୁ ଅଧିକ ପ୍ରକାରର ବହୁ ବିଭିନ୍ନ ହସ୍ତକଳା, ହସ୍ତଶିଳ୍ପ ସାମଗ୍ରୀର ପର୍ଯ୍ୟଟକ ଦୃଷ୍ଟିଦେଖିପାରିବେ । ଯେଉଁଥିରେ ପଥର, କାଠ, ମୃତ୍ତିକା ସାମଗ୍ରୀ ବି ସାମିଲ ଥିବା କୁହାଯାଏ । କେବଳ ସେତିକି ନୁହେଁ ଏଠାରେ ବହୁ ବିଶିଷ୍ଟ ଲୋକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ପେଡ଼ିଂ କୁ ବି ସ୍ଥାନ ଦିଆଯାଇଛି । ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଖ୍ୟାତିଲାଭ ଏହି ମ୍ୟୁଜିୟମ୍ରେ କିଛିଟା ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଖ୍ୟାତିଲାଭ ବି ରହିଛି । ଯେମିତିକି ଭୁଟ ସ୍ୱପନର ଖ୍ୟାତିଲାଭ, ବ୍ରାହ୍ମଣୀୟ ଆଶ୍ ପୋଲ୍ ଆର୍ଟ ଖ୍ୟାତିଲାଭ, ଚିତ୍ରାଙ୍କୁ କ୍ରାଫ୍ଟ ଖ୍ୟାତିଲାଭ, କର୍ତ୍ତବି କ୍ରାଫ୍ଟ ଆଣ୍ଡ ବେଙ୍ଗାଲର ଖ୍ୟାତିଲାଭ ଇତ୍ୟାଦି ଅନ୍ୟତମ । ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର

ପାରମ୍ପରିକ ପୋଷାକକୁ ବି ଏଠାରେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଖ୍ୟାତିଲାଭ କରି ସେଠାରେ ପର୍ଯ୍ୟଟକଙ୍କ ଦେଖିବା ନିମନ୍ତେ ରଖାଯାଇଛି । ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଆକର୍ଷଣ ହସ୍ତକଳା, ହସ୍ତଶିଳ୍ପ ସାମଗ୍ରୀ ତଥା ପେଡ଼ିଂ ବ୍ୟତିତ ଏହି ମ୍ୟୁଜିୟମ୍ରେ କେତେକ ପୁରୁଣା କାଗିଆ ରଥ, ପୁରୁଣା କାଗିଆ ପାରମ୍ପରିକ ଘରକୁ ବି ପର୍ଯ୍ୟଟକ ଦୃଷ୍ଟି ଦେଖିପାରିବେ । ତା'ଛଡ଼ା ଏଠାରେ ଏକ ପେଡ଼ିଂ ଘାଲ ବି ରହିଛି । ଯେଉଁଠିକି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟ ବ୍ୟବଧାନରେ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ପେଡ଼ିଂମାନେ ଆସି ନିଜର କଳାକୁ ପେଡ଼ିଂ ମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଥାନ୍ତି । କିଛି ଜରୁରୀ ବିଷୟ * ପ୍ରତିଦିନ ସକାଳ ୯ ଘଣ୍ଟରୁ ଅପରାହ୍ଣ ୫ଟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲଗ୍ନା ମ୍ୟୁଜିୟମ୍ରେ ପର୍ଯ୍ୟଟକଙ୍କ ଦେଖିବା ନିମନ୍ତେ ଖୋଲା ରହିଥାଏ । * ଏଠାକୁ ପ୍ରବେଶ କରିବା ପାଇଁ ପର୍ଯ୍ୟଟକଙ୍କୁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅନୁମତି ନେବାକୁ ପଡିଥାଏ । * ପ୍ରତି ସାମାନ୍ୟ ଦିନ ଏହି ମ୍ୟୁଜିୟମ୍ରେ ପର୍ଯ୍ୟଟକଙ୍କ ବୁଲିବା ନିମନ୍ତେ ବନ୍ଦ ରହିଥାଏ ।

Scanned with OKEN Scanner

